

Ruh ve Madde

Metapaslık Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Yayın Organıdır.

Dernek adına Sahip ve Sorumlu Müdür :
Ergün ARIKDAL
Genel Sekreter :
Selman GERÇEKSEVER
İdarehane ve Dernek Binası :
Pangaltı Kurtuluş Caddesi No: 14/1
(Akbank bitişiği)

Haberleşme. Abone ve Havale Adresi :
RUH ve MADDE, P.K. 1157 — İSTANBUL.
Abone ücreti : Yıllık 90 TL.
Telefon: 46 76 08 (19.00'dan sonra)

Cilt: 18, Sayı: 208, Mayıs 1977

Dizgi, Baskı, Kapak : TAŞ Matbaası (Tel.: 22 92 72), Cilt : ÇINAR Mücellihanesi

Sevgili Okuyucular

Derneğimizin Kurucusu Dr. Bedri RUHSELMAN' ın 1946 yıllarında yayınladığı üç ciltlik eseri «Ruh ve Kâinat» ruhculuk konusunda yeterliliğini kanıtlamış arkadaşlar tarafımdan kısa yorumlarla ÖZETLENDİ. Zaman ve gerçeklik karşısında içerdığı bilgileri bir türlü eskıtmeyen Ruh ve Kâinat, anlayışı ve Neo-Spiritizmin görüşü ile her zaman dikkatle okunması gereken bir yapıt niteliğini yitirmemiştir.

ÖZET bile olsa, temel ilkeler ve ipotezleri içeren bu yapıtı bastırıyoruz. Orijinalini aratmayacak ve hatta hatırlanması gereken asıl kısımları içermiş olduğumdan, öğretici ve eğitici yani daha ağır basan bir durum göstermektedir.

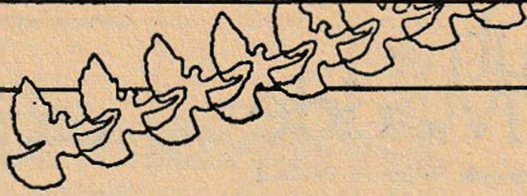
Derneğimizde, 1964'den beri, bilgi ve uyarılarıyla rehberlik eden, Mükteal Bilgiyle ilişki kurulmasına büyük bir sabır ve hoşgörüyle teşvikte bulunan «SADIKLAR PLANI» adı altında tanıdığımız «Ruhsal Eğitim Merkezi» nin öğretilerini (celse tutanaklarını) konusal bir ayırma göre düzenleyerek kitaplaştıracamız. Hazırlıkları bitirdik. Böylece birçok okurumuzun istekleri yerine geçmiş olacaktır.

Bu sene, yayınlanacak kitapları olabildiğince çoğaltmak istiyoruz.

Sayın Abonelarımızın havale kâğıtlarına açık adreslerini yazmalarını ve sadece Ruh ve Madde adına havale çıkartmalarını tekrar rica ederiz.

Salâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Ölüm Ötesi Hayat

● Metapsişik Derneği Konferanslarından ●

Çoğu kez ürpertiyle ve soğuklukla karşıladığımız ölüm hâdisesi doğmak kadar doğal bir hâdisedir. İnsan iradesi ölüme ve doğuma engel olabilecek kadar büyük ve muktedir değildir. Doğumu ne dereceye kadar normal karşılayabiliyorsak, ölümlü de o derecede normal karşılamamız iktiza eder. İnsanlar, hatta hayvanlar bile, ölüm hadisesini anormal karşılamak gibi ilkel bir davranışa sahiptirler. Bunun nedenlerini daha ileride açıklamaya çalışacağız.

Hayat enerjisi, ruhsal enerji midir? Yani bir yerde hayatla ilgili bir tezahürün ortaya çıkması için muhakkak bizlerin «Ruh» ismini verdiğimiz enerji türü ile birleşmesi mi gerekir? Canlılık dediğimiz belli limitler içindeki fonksiyonların ortaya çıkışı muhakkak ruhlî varlığın denetimini ya da idaresiyle mi belirmektedir? Yoksa hayat enerjisiyle, ruhsal enerji birbirinden farklı şeyler midir Ya da birbiriyle olan ilişkileri ne mertebededir Her hayatsal olayda ruhsal bir güç rol oynuyor mu? Eğer bu soruya olumlu cevap verirsek, hayat enerjisiyle ruhsal enerjiyi bir tutmamız icap eder. Oysa ki, bize göre, hayat enerjisi, ruhsal enerjiden müstaklil bir güçtür. Bu, belki de doğrudan doğruya varoluşun temelinde mevcut olan bir güçtür. O zaman, yaratıklar aynı zamanda ruh olarak da mevcut olduğu için hayat enerjisi aynı zamanda ruhsal enerjinin de meydana gelmesine esas teşkil eder.

Şunu demek istiyorum ki, bütün evren hayat enerjisiyle doludur. Daha doğrusu,

evreni hayat enerjisinin başka enerjilerle birleşmesinden meydana gelmiş değişik bir şeklidir. Fakat ruh enerjisi bunlardan ayrıdır. Hayat enerjisi, bir gezegenin mevcudiyetini devam ettirebilir. Örneğin: Toprak, taş, tahta v.s.; yani bizim kolayca canlı diyemeyeceğimiz, canlılık dediğimiz fonksiyonları görmediğimiz varlıkların meydana gelmiş olması, hayat enerjisinin mevcudiyetini bize ifade edebilir. Çünkü, bizi, onları her ne kadar canlı diye tarif ettiğimiz kadronun dışında görüyor isek de, orada çok büyük bir faaliyetin olduğunu bilmekteyiz Özellikle atom ve atom-altı âlemde ve de makrokozmos dediğimiz evrende büyük şuurculuk alâmetleri artık bizim de şuur ekranımıza çarpmaktadır. Bu, bize göre, hayat enerjisinin kâinat şümül olduğunu, kâinatın her noktasında bu enerjinin büyük bir faaliyetini göstermektedir. İşte bu hayat enerjisinin tezahürlerinden biri de ruhsal enerjidir. Ferdileşmiş bir enerji şeklidir. Nitekim bütün her şeyi bu hayat enerjisi içinde birleştirmenin de imkânı vardır. M. Ö. 5000 - 3000 yıl önce yazılmış olan kutsal kitaplardan en son kitap, lara kadar (ALLAH Hayattır) ifadesi de mevcuttur. İslâm'daki «HAY ALLAH» tabiri (Hayat olan ALLAH) demektir. Bizzat, kendisi hayat olan ALLAH mânâsına gelir ki bu da her şeyin bir hayat enerjisinden meydana gelmiş olduğunu bize ifade eder. Ruhsal enerji de hayat enerjisinin bir değişik şekli olmuş oluyor.

Ruhsal gücün, şuur olayını meydana getirmesiyle fonksiyonu ortaya çıkarmakta-

dir. O zaman diyebiliriz ki atom âleminde veya görünen madde âlemindeki canlılık ile bir insanda, bir böcekte, bir amipte gördüğümüz canlılık farklıdır. İşte orada, teorik mânadan öte, bir şuurculuk hâdisesi belirmeğe başlar. Demek ki, hayat enerjisiyle meydana gelen her şeyde bir şuurculuk faaliyetinin olması demek, orada bir ruhsal enerjinin de mevcut olması demektir.

Şuurculuğu görmediğimiz yerde ruhsal enerjinin söz konusu olmadığından, orada umumî bir hayat enerjisinin faaliyetinden bahsedebiliriz. Bu ana bilgilerden sonra ruh ve madde ilişkilerine oradan da asıl konumuz olan «Ölüm Ötesi Hayat» a geçebiliriz.

Burada bir organik yapı, bir de bunu kullanan bir ruhsal varlık söz konusudur. Yani ne beden ruhtur, ne de ruh bedendir. Beden kendi maddesi ve kendi yapısıyla hayat enerjisinin fonksiyonudur, sonucudur. Ona şuurculuğu mânalı ve maksatlı hareketi (ister açıkça ister gizli den gizliye...) temin eden bu faaliyeti ona yükleyen ruhsal enerjidir, diyoruz. Biz buna ruhsal varlık ismini veriyoruz.

Bu ilişkiler bir şişenin içine kapatılmış örneğin böcek kele şişe arasındaki gibi değildir. Çoğu kez insanlar yanlış bilgilerden, daha doğrusu, kendilerine yanlış bilgiler veren kişilerden dolayı ruh ve beden ilişkisini bu tarzda anlamak temayülündedir. Yani beden içerisinde ruh vardır, dolayısıyla, onlara göre, ölmek de beden içerisinde ruhun çıkıp gitmesinden ibarettir. Yukarıdaki benzetmede kullanılan böceğin, şişeden çıkıp gitmesi gibi... Aslında ruh ve beden münasebetleri tamamen bunun tersi değildir.

Bizim ötedenberi verdiğimiz örnek, gerçek anlamda ruh ve beden ilişkilerini daha güzel anlatmaktadır. Aya gönderilen bir robot makineyi düşünelim. Böyle bir robot dünyadaki ilim adamları namına ayda çalışan bir vasıta. Görünüşte aydaki robot ayda bulunan cahil bir kimse için canlıdır. Çünkü, onun bir takım dişlileri, tekerlekleri, kolları, hareket etmektedir. Hatta yanına yaklaşıldığı zaman (örneğin) özel bir manyetik alan mekanizmasıyla,

itici bir kuvvet neşrediyor, vs. Esasında bu robot, biz biliyoruz ki, kendiliğinden çalışmıyor. Ona elektromanyetik dalgalara bindirilmiş emirler gelmektedir, dünyadan. Bunlar o robotu idare eden ilim adamlarının düşünceleridir. Arada bir uzay boşluğu var. Emirler, dünya ile ay arasındaki bir uzaklığı kat ederek geliyor. Diyelim ki, aydaki cahil müşahit biraz inkişaf etti. Bu andaki uzay ortamının da farkına vardı. Yani karşısındaki robotu hareket ettiren emirlerin uzaydan geldiğini anladı, ama, oradan ötesinin yine farkında değil. Ayın dışında olan her şey, onun için bir sonsuzluk ve boşluktur. Ama bizler daha üstün bir şura sahip olarak biliyoruz ki, dünyanın her hangi bir noktasındaki bir laboratuvarında oturan bir gönderici makine bunu yapmaktadır. Bizden daha şuurlu olanlar da, o makineyi şu anda idare etmekte olan bir ilim adamının var olduğunu bilmektedir. Ashnda aydaki robotu sevk ve idare eden bütün sinyaller bir düşünce naklinden ibarettir. Düşüncenizi fizik enerjiye tahvil ediyorsunuz, fizik yöntemlerle bunu başka tarafa, mümkün olduğu kadar aşına sadık kalmak suretiyle, göndermeye çalışıyorsunuz. Bu gönderme işinin gerçekleşmesi robota kadar ulaşması ve onu hareket ettirecek olan cihaza kadar gelebilmesi için arada pek çok vasıtaların bulunduğu bilmiyor. Bunları ayrı ayrı seyretilmiş zaman, biz, ortada yönetici ilim adamını göremeyiz. Ama bunların hepsine bir den baktığımız zaman bir tarafta (dünyada) bir yönetici diğer tarafta da (ayda) toprağı kazmakta olan bir robot.

Burada ilim adamının düşünceleri pek çok ara vasıtalar kullanılarak robota kadar aktarılabilir. İşte ruh ve beden arasındaki münasebet de böyle endirekt (dolaylı) bir münasebettir. Ruh ve beden arasında doğrudan doğruya bir münasebet mümkün değildir. Enerji yapıları ve aralarındaki kapasite farklarından dolayı, doğrudan doğruya birbirlerine bağlanmaları zaten mümkün olamaz. Yani herhangi bir santralde üretilen binlerce voltluk elektrik akımı doğrudan doğruya am-

(Devamı sayfa 33'de)

Mevcut Yasalar ve Kurallar:

Bir toplumun düzenli bir biçimde yönetimi için, her toplumun geleneksel ve tarihsel gelişim ve gerçeklerine uygun yasaları ve kuralları vardır. Bu yasalar ve kurallar ne kadar her bireyin çıkarlarına ve yararlarına göreyse, o toplumda herkesin o oranda, yönetime katılabilme payları da var demektir bu...

Yasaları, toplumun yöneticileri kor. Bu yöneticiler, türlü biçimlerde o yerlere gelmiş veya getirilmiş olabilirler... Diyelim ki, o toplum, halkın yönetime doğrudan doğruya katılabildiği demokratik bir ülkenin toplumdur... Böyle bir ülkede yasaları, halkın seçebildiği yöneticiler, kendileri adına kor. Yani halkın adına yasa yaparlar...

Örneğin kendi toplumumuzu ele alalım:

Yarım yüzyılı aşkın Cumhuriyet Dönemine rağmen seçme-seçilme hakkını, yönetime yeterli katılabilme yeterliliği ve olanağını elde edebilmiş veya elde ettirilmiş yüzde kaç kişisi vardır? Okuma-yazma oranıyla bunu kıyaslarsak, beşte birlik bir miktar en büyük olanıdır herhalde!..

Yasalar, böyle bir ülkede toplumun çıkar ve yararlarına uygun değilse, o ülkede yönetime yeterli katılabilmeden söz edebilmek acaba ne kadar doğru olabilir?

Bütün yasalarımız bu gerçeklere uygun çıkarılmış bulunacağına göre, ne kadar yarararda ne kadar zararda olduğumuzu, yönetime idrakli katılabilme yeterliliğini elde ettikçe, yavaş yavaş idrak edeceğiz. Bu idrakler arttıkça ve yitkeldikçe de lâıyk olduğumuz biçimdeki yasalarla ve uygulamalarla ve uygulamalarıyla yönetileceğiz. Ve yönetime bu seviyeden katılmış bulunacağız...

Şimdi, diyelim ki, yedibin yasaımız mevcuttur. Acaba, açık yüreklilikle dersek, bunların yarısı hakkıyla uygulanıyor mu? Ve kimlere uygulanıyor, kimlere uygulanmıyor? Uygulananlar, uygulanmıyanlar da tam uygulanıyor veya tam uygulanmıyor mu? Uygulama durumunda bulunmayanlar da, yönetime katılma yeterliliğini gösteren oranlarla ölçülebileceğine göre, sonuçlarını saptamak zor olmasa gerek...

Mehmet Sancar

Kurallar Ve İnsanlar

Önemli olan, önce yasaların herkesin çıkar ve yararına uygun düzenlenebilmiş olmaları; sonra bu amaca göre uygulanabilmeleri...

Ama, her şeyden önce yasayı çıkaran yasaya uymaz veya yasayı önce kendisi çiğnerse, o yasanın topluma yararı değil, zararı dokunur. Çünkü kötü bir örnekle ortaya konulmuş; kötü bir başlangıçla başlatılmış olur...

Bunca yasayı ve uygulamayı düşündünce insan, ister istemez içinden diyor ki, acaba bu yasaların yarısını rafa kaldırsak da, diğer yarısını tastamam uygulasak, şu düzensizliğimiz, bir düzenlilik olmaz mı?

Yasalar, ortak yaşantımızın, evrimsel amacımızın gerekleridir. Bu gerekliliğe yararlı biçimlenişleriyle huzur ve mutluluğumuza yönelik olurlar...

Yasaları bütünleyen bir de kurallar vardır: Telâkkiler (kabuller), örf ve adetler (alışkanlıklar)...

Ashnda bunlar da birer yasadır. Ne var ki, yasa kitabında yazılmış maddesi, fıkrası yoktur. Toplumun gelenek ve göreneklerine göre, eski çağlardan bu tarafa, değişerek, gelişerek gelirler. Sakındırma, zorlama gücü utandırmadır. Ayıplanmak korkusu, çekingenliği, bu yasaları uygulatır. Örneğin öyle davranışlar vardır ki, künenmek korkusu, yazılı yasa gücünden üstündür...

İster yasa olsun, ister kural olsun, ya-

ni yazılı veya yazısız hangi kural olursa olsun, bunlara güç kazandıran, toplum içindeki geçerliliği, uygulanmasındaki yaygınlığı ve yine uygulanmasındaki sürekliliği dir...

Doğa Kuralları:

Tabiat kanunları da dediğimiz doğa kuralları, bireylerin koyduğu yasalar üstünde, bütün varlıkları etkileyen, yaptırıcı gücü kendisinde bulunan; spiritik gözle tanrısal, maddeci gözle doğasal yasalarıdır. Fizikçöşimik kurallar da diyebiliriz bunlara. Fizikğin bütün kuralları, kimyanın bütün kuralları, yani maddenin bütün kuralları ,doğa kurallarıdır. Şu kadar ki, bulabildiklerimiz ve bilebildiklerimiz kadarıyla vardırılar. Bu var oluş bizedir elbet...

Örneğin ateş yakıcıdır. Bu yakıcılığın zararsız olmasını sağlamak amacıyla, söz gelişi, «Ateşe araçsız dokunmak yasaktır» desek, bu yasağı, en güzel ve güçlü bir biçimde uygulatacak kimdir? Yine ateşin kendisi değil mi? Çıplak elle kaç kez dokunabiliriz ki

Yeni doğa kurallarının kendisinde, hem kurallık, hem uygunlaticılık mevcuttur. Kuralı, dört başıyla tam bilemezsek, uygulayamayız da. Örneğin oksijen ve hidrojen gazından su yapacağız. Bütün koşullarını bir araya getiremezsek, suyu oluşturamayız. Havada da hidrojen, oksijen bulunabilir ama, yeter şartlar bir araya gelmeden su olamazlar...

Keşfedebildiğimiz bütün doğa kurallarının uygulanabilmeleri için, kendilerine özgü koşullarını da bilmekliğimiz gereklidir.

Aklımıza şöyle bir soru takılıyor: A. caba bilmediğimiz daha ne kadar doğa kuralları vardır

Yüzyıl kadar önce, «Kimya elementleri bu kadardır; daha başka element yoktur.» deyip, kestirip atmamıza rağmen daha dörtte bir element eklendi bu «kesin sınırlan» elementlere!...

Bugünse, bilhassa evrene açılan insan-öçlunun bugünündeysse, «Doğa kuralları bu kadardır.» diyenler belki çıkmaz ama, «Bunlara eklenecek birkaç doğa kuralı

ancak çıkabilir.» diyecek olanlar azımsanmaz, dersek, pek yanılmış sayılmayız. Çünkü maddeci çoğunluğun kısır düşünce döngüsünden daha çoğu beklenemez de!..

Halbuki bugüne kadar keşfedilebilmiş doğa kuralları, çoğunluğu itibariyle maddeye dönüktür. Psikolojik gerçekler dahi yeni kabuller arasında sarsıntıdadır he-nüz...

Evrene açılan insanoğlu, yeni elementler bulabileceği gibi, maddesi dışında yeni kurallar da keşfedecektir. Çünkü maddenin yanı başına görmesi gereken, varlığının diğer yarısından -ruhundan. haberli olma çaba ve zorunmaları içerisindedir. Giderek yeni yeni ruhsal doğa kurallarının varlığından da haberli olacaktır. Maddeci-liğin döngüsünü açacak, ruhuna ulaşacaktır...

Kurallar ve İnsanlar:

Spiritik açıdan, evrene ve dolayısıyla dünyamıza da hükmeden evren yasalarının tümüne, «İlahi İrade Kanunları» diyoruz. Biraz Türkçeleştirirsek bunu, «Tanrısal Yönetme Kuralları» da diyebiliriz...

Maddeciler de buna «Doğasal Yönetme Kuralları» diyeceklerdir belki...

Evreni var eden ve evrene hükmeden Ulu Güce, ister Tanrı, ister Doğa diyelim, kastedilen anlam bakımından pek farklılık yck gibidir. Ulu Gücü inkâr, her ne halde olursa olsun ,düşünen bir baş için mümkün değildir. -Olanaksızdır. Ulu Güce verilen isimlerin farklılığı da çatışma nedeni ol-mamalıdır aslında... Neyleyelim ki, oluyor! Ve halâ da kanlar dökülüyor bu uğurda!..

Bu çatışma, aslında, trafik kurallarına uymayanların akıttıkları kanlar gibidir. Kuralın, kendi ve toplumun yararına konduğunun idraksizliği içindekiler, hem canlarından, hem mallarından oluyorlar her gün... Toplumna zarar verirken, bencilce kendilerini dahi düşünmemiş bulunuyorlar!..

Tanrı - Doğa çatışmasında da aynı idraksizlik var: Sanki «Tanrı» derken, bu kavrama kendisi yükselebilmemiş gibi, «Doğa» diyeni küçük görüyor saf dışı koymak

● Lütfen sayfayı çeviriniz

istiyor!.. Hatta Tanrı kavramını, kendi koyduğu adla adlandırmayana bile kendisinden farklı ve düşük sayıyor!.. Gücünün yettiği yerde kanını akıtıyor da.. Tanrısının «Öldürmeyeceksin!» buyruğuna karşı koyaraktan hem de!..

Evrim, toplumsaldır. Toplumsal olan bir işlemin sağlıklı yürütülebilmesi için de gerekli kurallara ihtiyaç vardır.

İşte bu kuralların bir kısmı -insanın yetersizliği nedeniyle- insanlar tarafından konulmuş yapaydır.

Maddeye hükmetme gücü yoktur insanın: Maddenin kurallarına uymak zorundadır. Maddeden, ancak bu kuralları kullanabilmesi ölçüde yararlanır, zararlanır...

Vicdan tesirlerini açık seçik ayırt e-

debilecek idrak berraklığına henüz ulaşmamış olduğundan da, kendi yönetimini sağlamak üzere insana yapay kurallar yapma olanağı sağlanmıştır. Şeriat, giderek insanın kendi koyduğu kurallara dönüştürülmüştür. Ama, dayanağı, yine eskilere -şeriaten esinlenen gelenek, görenek kurallarına uzanır...

Kurallar, insanın evriminin sağlıklı araçlarıdır. Hangileri? Kendi koyabildiklerinin hakka dönük olanları... Ve farkında olmadan esinlendiği evren kurallarının tümü...

Yönetim, asıl yönetim Yukarı'dan olduğuna göre, Yukarı'nın uygulandığı kuralların farkına varabildiği kadar insan «kural adamı» olmaktadır.

Yasas tarihi 1871

KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVEYİ BULABİLİRSİNİZ

SATIŞ YERİ

Eminönü, Tahmis Cad. Beyoğlu Balıkpazarı ve

Kadıköy Çarşı Mağazaları

Eminönü Tel. 22 00 80

Mevlâna Celâleddin Ve Uçan Daireler

● M. Ali USTA

Bugün biz biliyoruz ki, dünyamızda olduğu gibi güneş sistemimizde ve tüm evrende hayat vardır. Yine inanıyor ve biliyoruz ki buralarda yaşayan insanlar (biz bunlara uzaylılar diyoruz) zaman zaman dünyamıza gelmişler ve halen de gelmektedirler. Teknik alanda olduğu gibi sosyal alanda da bilgilennemize yardım etmişlerdir. Tarafsız ve bazı yanlış önyargılardan kurtularak yapılacak tüm araştırmalar bu sonuca varacaktır. Bizlere verilen bu bilgiler o hadar geniş bir alana yayılmışlardır ki, bu alanı belirlemek imkânsızdır .

Hz. Mevlâna'da bu kozmik bilgilerden almış ve halkın anlayabileceği şekilde bu bilgileri vaazetmiştir. Bunu Mevlâna'nın Mesnevi'sinde görüyoruz.

Mevlâna'dan bahsedilen bir yerde Şems'ten bahsedilmeden geçilemez. Çünkü Mevlâna'yı Mevlâna yapan Şems'tir.

Ayten Lermioğlu «Mevlâna ve Aşk» adlı kitabında şöyle der: «Mevlâna, Şems'le karşılaşmadan önce Konya medreselerinde Müderrislik, etmektedir. Alimlerden Alim, Zahitlerden zahittir, Keşif ve keramet sahibidir. İlimde irfanda pek yücedir»

Sultan Veled «İbtidânâme» adlı eserinde, babası ile Şems'in görüşmesini, Hz. Musa ile Yereyeye Peygamberin buluşmasına benzetir. Ve ilâve eder «Şems, onu öyle bir âleme çağırır ki, Üstad şeyh idi, yeniden bilgi öğrenir hale geldi. Sona ermişti, baştan başladı. Hergün huzurunda ders okuyordu. Vaktiyle kendisine uyulurdu, bu sefer o Şems'e uydu.

Eğer talebe, Mevlâna gibi bir ilim sahibi olursa, ya onun şeyh'i Şems nasıl olur? Burada görüneni yani mevlânayı de-

ğil ,görünenin arkasındakini bulmağa çalışıyoruz. Mevlânaya gösterilen ilgi ve araştırmanın bir kısmı Şems'in kim olduğunu tetkikle ayrılıysaydı, bugünkü bilgilerimiz çok daha değişik olurdu. Bugün Şems'in kim olduğu bilinmiyor, üzerinde de düşünülüyor. Söylenciler Tebriz'li olduğudur. Şems, Şultan Veled'in sözleriyle bir «kayboluş denemesinden» sonra ortadan bütün Mevlâna çekilmiştir.

Kim idi Şems?

Kim idi bu ışık öğretmeni?

Mevlâna (Mesnevi : 3. Cilt - Sayfa 76)

Bir sahile vardığımda gündüz geçmiş,
akşam olmuştu.

Uzaktan açıkça yedi mum görtünce o
sahile doğru koşmağa başladım.
Her bir mum, ışıl ışıldı ve nurları gökleri
doldurmuştu.

Hayret ettim, hayretim bile şaşırmaştı.

Akım, hayret dalgalarında garkoldu.

Uzaydan Gelenler (Sayfa 39, 45, 88 ve 173)

Gece yarısından az önce M. Roger Raymond büyük bir aydınlık gördü. Ateş renginde kocaman bir toptu ve bağı mor bir ışıkla aydınlatmıştı.

Bir gurup gözlemci de büyük bir süratle aracın uçtuğunu gördüler. 2-3 km. genişliğinde bir arazi aydınlanmıştı.

İspanyol deniz subaylarından M. Espanol bir UFO ile karşılaşır. UFO ışığıyla bütün bölgeyi aydınlatıyordu.

Avlunun tam ortasında, aydan daha parlak, çevreyi iyice aydınlatan gümüşü ve floresan renkte bir ışık yansımaları gördüm. Işık bembeyazdı, nereden geldiğini bilmiyordum. Yere doğru çevrilmiş otomobil

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

farı ışığı gibi pek yükseklerden geliyordu sanki: ışığı her yana dağılıyordu.

Mevlâna (Mesnevî)

Bu mumlar, Hak'dan birer nişandır diye sevk ve dehşetle koşuyordum.

**Bir ara kendimi kaybedip harap oldum.
O an yere düştüm, konuşacak halim kalmadı.**

**Orada kendimden geçmiş vaziyette bir müddet kaldım. Yere serilip susmuştum.
Ayılınca yine ayağa kalkıp başım ayağım bende olmaksızın yürümeye koyuldum!**

Uzaydan Gelenler (Sayfa 45, 51 ve 88)

Gözlemcilerden birisi kendinden geçti.

Kendisine yaklaşmakta olan aracın etrafa yaydığı mavi ışığın içine girdiği zaman adam, vücudunda hissettiği karıncalanmayla birlikte birkaç dakika süreyle hareket edememişti. Ağzını açıp herhangi bir kelime bile söyleyecek takatte değildi.

Panik içinde subay tabancasına davranmıştı, onu kılıfından çıkarana kadar vücudunun uyduğuna, hareket edemez hale geldiğini hissetti.

Mevlâna (Mesnevî)

Derken bu yedi mum da, nûrları lâcivert semaya yükselen yedi adam şeklinde göründü.

Sonra o yedi adam, insanın yeşilliğine bakmaktan hoşlandığı yedi ağaç oldu.

Yapraklarının çokluğundan dalları görünmüyor; meyvelerinin bolluğundan da yaprakları belli olmuyordu.

Olgun meyvelerinden su yerine nûr şimşekleri zahir oluyordu.

Mevlâna'nın bu beyitlerini «Uzaydan Gelenler» kitabıyla değil, bazı spiritüel bilgilerle açıklamamız gerekir.

İlk mısradaki UFO'lardan çıkan, elbiseleri parlayan yedi Uzaylı görüyoruz. İkinci mısradaki ağaçlar bilgiyi simgeler, yap-

rak ve meyvelerinin bolluğu da bilgilerinin çokluğunu, meyvalardan su yerine nûr şimşeklerinin zahir olması bu bilgilerin kozmik bilgi olduğunu bize anlatır.

Mevlâna, (Mesnevî)

Nice bin halk, bu yoldan gelip geçerken acayıptir ki gözler, onları görmez.

Her an dalların çiçek ve yapraklarıysa, «Ne olur kavmimiz bizi bilseydi!» demede.

Her ağaç «Ey dhanın talihsizleri, bize gelin!» diye davet etmedeydi.

Onlara birisi, «Bu ağaçlardan tarafa gelin de faydalanın» diye seslense.

Onlar, «Acaba bu yoksula ne olmuş? Takdir-i İlâhiyle delirmiş; derler.

Fakat düş değil bu, ağaçlara ulaşmış, meyvelerini yiyorum, niçin inanmayayım?

Uzaydan Gelenler (Sayfa 96, 98, 103 ve 131)

İleride duran UFO bütün azametiyle ortaya çıkıvermişti Yabancı tekrar konuşarak şunları söylemişti: «Korkmayın. Ben dünyalıyım. Dünyada bir görevim var. Adım, R-D, istediğiniz gibi bunu diğer insanlara söyleyin»

Bir ses, kokmamaları gerektiğini, zira Uzaylıların yakında dünya insanını kendi mevcudiyetleri hakkında ikna edeceklerini ve dünya gezegenine barış getireceklerini söylemiştir.

Bir uçan daireden boyu 70 cm. kadar olan parlak gözlü bir adam çıkmış, düzgün bir Portekizceyle kendisinin başka bir dünyadan geldiğini ve gördüklerini yakınlarına anlatmasını istemiştir.

Üstteki 6. Mısradaki Mevlâna onlardan bilgi aldığını, inanmamasının saçmalık olduğunu söyler.

Mevlâna (Mesnevî)

**Sonra onların yedi insan olduklarını gördüm
Yolum sonunda onlara yaklaşıncaya uyanık
içinde bir selâm verdim.**

Beni nasıl tanıdıklarını düşündüm. Daha önce sohbet etmemiştik, hayret nereden bildiler?

İçimden geçenl anlayıp birbirlerine baktılar.

Bir müddet kendimden geçip onlarla sessiz, sedasız murakabeye daldım.

Uzaydan Gelenler (Sayfa 87, 106 ve 109)

Neden sonra anladığı Uzaylılar kendisine telapatik yoldan hitab ederek araçlarına kısa bir gezi için davet ediyorlardı

Her iki öğrenci gurubu da gidış ve gelişleri sırasında gerek UFO'da gerekse «İstasyon»da hüküm süren büyük sessizlik ve sükuneti merak etmişler bunun üzerine a-ralarında bütün konuşmaların telapatik yol-

la yapıldığını bildirilmiştir

«Sakin bunlar arada sırada işittiğimiz uçan daireli insanlar olmasınlar...» diye düşündüğü sırada her iki uzaylı birden zenciyeye doğru dönerek tebessüm etmişlerdi.

Mevlâna (Mesnevi)

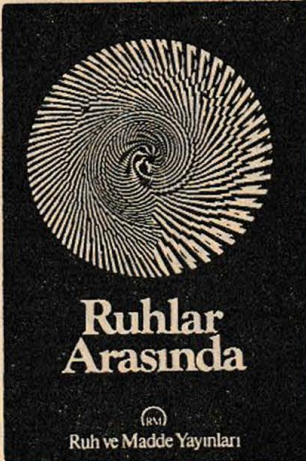
Daha sonra onlardan bir kişinin kalmadığını yerlerinin bomboş olup hepsinin gittiklerini gördüm.

Hepsi hak kubbelerinde gizlenmişlerdi. Acaba hangi bahçeye gitmişlerdi?

YARARLANILAN ESERLER

Mesnevi-i Şerif - Mevlâna Celâleddin-i Rumi - Uzaydan Gelenler - Charles Bowen - Jader U. Pereira, Mevlâna ve Aşk - Ayten Lermioğlu

Ruhlar Arasında

ÇIKTI

Ruhçuluğu Bilimsel olarak uygulayacaksanız, bu kitabı kesinlikle okumanız gerekir. Obsesyondan sakınmak için, bilgili olmak gerekir. Fakat neyi bileceksiniz, nasıl?

(25 TL.)

— ÖDEMELİ İSTEYİNİZ —

RUH ve MADDE Yayınları. P.K. 1157 — İSTANBUL

Tıbbın Son Sınırları

● Sahit CÜMBÜŞEL

Günümüzde halâ neşterinin ucuna ruh diye bir şeyin takılmadığını söyleyip, onun varlığını yadsıyan doktorlar çoğunluktadır. Fakat, az da olsa yansız ve araştırmacı bir zihinle olayları daha derinlemesine inceleyen doktorlar, tıp adamları da vardır.

Tıp son yüzyılda gerçekleştirilmiş olduğu yoğun çalışmaları ile şüphesiz belli bir seviye elde etmiştir. Örneğin son yıllarda bilgisayarların tıp alanında da uygulamaya sokulması bunun en somut örneği olarak gösterilebilir. Ayrıca geliştirilmiş ve geliştirilmekte olan modern cihazlar ve bilgisayarlar aracılığı ile yapılan teşhisler, saptanan ilaç cins ve dozları vb. gibi.

Elbette tıp ilmi benimsemiş olduğu yöntem ve sistemlerle birçok hastalığı tedavi etmiştir, etmektedir. Bu karşıkönülmez biz gerçektir. Fakat şurası da bir gerçektir ki, hala en modern araç ve gereçlerin kullanılması ile dahi tedavi edilemeyen, kurtarılamayan hastalıklar ve hastalar vardır. Burada bu hastalıkların neler olduklarından uzun uzun söz etmeye gerek yoktur, çünkü bunlar az çok herkes tarafından bilinmektedir. Burada anlatılmak istenen husus şudur. Günümüzde bilim çevreleri ve aydınlatılmamış geniş halk kitlelerince, en geçerli tedavi yönteminin çağdaş tıp olduğu kabul edilmekte ve bu böyle anlatılmaktadır. Aşağıda bahsedeceğimiz tedavi yöntemleri içinse hiç bir ciddi araştırma yapmaksızın doğma, hurafe, vb. gi-

bi sıfatlar kullanılmaktadırlar. Kendi branşlarında otorite olduklarını iddia eden bu tıp adamları, binlerce yıldan beri dünya plânetinde uygulama alanına sokulmuş olan, mistik tıpçılar ve uygulamaları, hakkında hiç bir bilgiye sahip olmadıkları gibi, dönüp ne oluyor diye dahi bakmamaktadırlar. Halbuki bu tür tedaviler binlerce yıldan beri başarı ile kullanılmakta ve çağdaş tıbbın bugün bile tedavi edemediği, oluş sebeplerini açıklayamadığı bir çok hastalık tedavi edilmektedir.

Şimdi mistik tıpçılar ve uygulamaları hakkında genel bir özet yapalım.

Bu konuyu dört bölümde incelemek uygun olacaktır.

1 — Akupunktür ve Akupressör yolları ile tedavi.

2 — Hipnoz yolu ile tedavi.

3 — Ruhsal şifa yolu ile tedavi.

4 — Aura fotoğrafları ile hastalık teşhisi.

1 — Akupunktür ve Akupressör yolları ile tedavi:

Binlerce yıllık bir geçmişi olan bu tedavi yöntemleri Çin kökenlidir. Bunları şu şekilde özetlemek mümkündür.

Akupunktur : İnsan vücudunda belirli noktalar ve meridyenler vardır. Belirli uzunluk ve incelikteki iğneler, yine belirli derinliklere batırılır. Tedavinin uygulama şekli budur ve burada ayrıntılara girilmeyecektir. Bu yöntem ile sadece tedavi değil, her türlü cerrahi operasyon için bölgesel veya genel anestezi de sağlanmaktadır.

Akupressör : Bu yöntem vücudun belirli noktalarına, belirli usullerle masaj yapma esasına dayanmaktadır. Bu yol ile her türlü ağrı ve sızılardan kurtulmak mümkün olmaktadır. Böylece, faydasından çok zararları olduğu saptanan ağrı kesici, uyuşturucu ilaçlar serisine de son verilebilir.

2 — Hipnoz yolu ile tedavi :

Uzun bir geçmişe sahip olan bir tedavi yöntemidir. Burada hasta operatör tarafından bilinen yol ve yöntemlerle hipnoz denilen özel bir durum altına alınır. Tedavide

kullanılan yol telkin ve imajinasyondur.

3 — Ruhsal şifa yolu ile tedavi :

Bu tedavi yönteminin de kökü binlerce yıl evveline dayanmaktadır. Ruhsal şifanın gerçekleşmesi için şu iki şartın gerçekleşmesi gerekmektedir.

a — Şifacı ruhsal varlıkların talep eden tesirleri yollamaları.

b — Bu yollanan tesirleri alıp, onları belirli istikametlere sevk edebilecek şifacı medyumların bulunması.

Spiritüel bilginin ışığında şunu da göz önüne almalıyız. Şu veya bu türlü hastalıkların tedavisinde karmik telafi ön plandadır.

Bu yöntem ile felç, körlük, dilsizlik vb. gibi hastalıklardan, çeşitli ruhsal dengelessizliklere değin geniş bir alan içerisinde kalan bir çok hastalık tedavi edilmektedir.

Ayrıca ruhsal ameliyatlar da vardır. Bunlar yukarıda söz konusu edilen yol aracılığı ile ve fakat değişik mekanizmalar ile gerçekleştirilmektedir. Bu ameliyatlar açık veya kapalı olabilmektedir. Her iki türlü-sünde de hasta kesinlikle bayılılmamakta ve hiç bir sterilizasyon yönetimine baş vurulmamaktadır. Bu ameliyatlar genellikle kansız geçmekte ve hasta kesinlikle hiç bir

acı duymadığı gibi, ameliyat sonrası derhal normal yaşamına dönebilmektedir. Bu ruhsal cerrahlar, bu türlü ameliyatlarında sadece ellerini kullanmakta, bazen de basit bir çakı veya benzeri aletler kullanmaktadır. Bu aletler de kesinlikle sterilize edilmiş degillerdir.

4 — Aura fotoğrafları ile hastalık teşhisi :

Kirlian'lar tarafından geliştirilen AU-RA fotoğrafçılığı sayesinde bir çok hastalığın erken ve kesin teşhisi mümkün olmaktadır. Bu yöntemin esası kısaca şöyledir. Sağlıklı bir insanın aurasını oluşturan renkler temiz ve parlaktır, halbuki hasta olan bir uzvun üstünü siyah, koyu ve bulanık renkler almakta ve bunlar da Kirlian tekniği saptanan fotoğraflarda açıkça belli olmaktadır. Böylece hastalık teşhisi yapmak mümkün olmaktadır.

Yukarıda tüm bu sayılan tedavi yöntemlerine ilişkin olarak, bir çok yazı, döküman ve fotoğraf Ruh ve Madde dergi ve kitaplarında yayınlanmıştır.

Sonuç olarak, maddeci bir görüş ile, insanı et ve kemik yığını sananlar, onun böyle bir yapıya sahip olmadığını er veya geç anlayacaklardır...

Tibet'in ÖLÜLER KİTABI

LAMA KAZI DAWA SAMDUP'un Sanskritçe'den çevirip yorumladığı bu kutsal metni dilimize Suat TAHSUĞ aktardı. Yorum ve açıklamalar hiç bir dilde Türkçedeki kadar geniş ve zengin olmadı. Bu eser tekrar tekrar okunarak, üzerinde durulması gereken ender bir kitaptır.

Yepyeni bilgilerle dopdolu bu eseri (25 TL.) ödemeli olarak:

RUH ve MADDE — P.K. 1157
İstanbul'dan İsteyiniz.

(Geçen sayıdan devam)

MELEK SAÇI

Captain Mackay, FSR . Uçandıreler dergisinde, UFO'lardan döküldüğü tespit edilmiş bulunan, yağlı sıvılardan, peltemsi maddelerden ve «meleksaçı» ndan bahseder. Ruhsal çalışmalardaki materyalizasyon celselerinde de yapışkan maddelerden, celsede hazır bulunanların yüzlerine temas eden (ya da algılanan) saç gibi maddelerden bahsedilir.

Hiç şüphesiz ruhsal celselere katılan bazı kimselerin, aslında gözle görülür olmasına rağmen yapışkan ya da yağlı bir algılama içine zaman zaman girdikleri doğrudur.

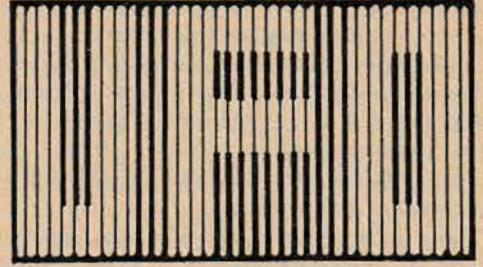
Yere konmuş ya da yere çok yaklaşmış UFO olaylarının çoğunda olay yerinde yağlı maddeler tespit edilmiştir.

5.Kasım.1955'de Bakersfield (California)'dan bir hububat tüccarı olan Reinhold Schmidt Kearney, Nebraska dolaylarında arabasıyla gitmekteydi. Az ileride 30 m. kadar uzınlukta acalıp bir cisim vardı. Bu acalıp aracın sahipleri kendisine aracın içine girmesi için izin vermişlerdi. Burada elbetteki clayın bütün ayrıntılarını verecek değiliz. Bu olayda bizi ilgilendiren, olay yerinde tesbit edilmiş olan yağlı madde olacaktır. Bu bildiğimiz yağlardan hiç birine benzemiyordu aslında. Bildiğimiz anlamda bir yağ kalıntısı değildi (1).

Ruhsal celselerdeki «ektoplazma» oldukça sık rastlanan bir kelimedir. Materyalizasyonların şekillendiği inaddedir ve de materyalizasyondan önce ortaya çıkan bir nesnedir. Bilhassa okullarda şekil yapmak için alçı ya da balçık yerine kullanılan plastisin maddesine benzetilebilir.

Şimdi gelelim UFO gözlemlerinde sık sık söy edilen «meleksaçı » na. Bu nesnenin sık sık UFO'lardan düştüğü, telgraf tellerinde ya da ağaç dallarında asılı kaldığı görülmüştür.

Aimé Michel, «The Truth About Flying

Aktüalite

Selman Gerçeksever

Utolar Ve Ruhsal Olaylar

Saucers» isimli eserinde, Fransa'da Oloron ve Gaillac'da 10 gün arayla gözlenmiş olan bir olaydan bahseder. Bunlar tahminimize göre, burada bahsedilmesi gereken gayet güzel «melek saçı olayları»dır. Söz konusu olaylardan birincisi 17. Ekim. 1972 de Oloron'da cereyan eder. Hava son derece güzel, gökyüzü masmaviydi. Bu olay Oloron Lisesi Müdürü, (M. Yves Prigent), hanımı ve üç çocuğu tarafından izlenmişti. Lise Müdürü'nün anlattıklarını kendi ağzından dinleyelim:

«Kuzey yönünde acalıp biçimli pamuk gibi beyaz bir bulut dikkatimizi çekmişti. Onun üzerinde 45° bir açıyla duran, güney-batıya doğru ağır ağır hareket eden dar, uzun bir silindir vardı. Onun iki-üç km. kadar irtifada bulunduğunu tahmin edebilirim. Söz konusu cisim beyazımsı renkte, aydınlık olmayan gayet belirgin durumdaydı. Üst ucundan beyazımsı bir duman çıkıyordu. Bu silindir biçimindeki objenin ön kısmının ilerisinde 30 kadar başka

Obje de aynı yönde gitmekteydi. Çıplak gözle duman yığınları gibi duruyorlardı. Fakat bir opera dürbünüyle bakıldıklarında, orta kısımlarında kırmızı kürelerin bulunduğu besbelliydi. Bu kırmızı küreler de bir çeşit sarımsı hâleyle çevriliydi. Bu uçandıreler, kısa zig-zaglar çizerek hareket ediyorlardı. Biribirinden ayrılan çiftlerin bu ayrış hareketlerini yaptıkları zaman elektrik arkını andırır bir olay meydana geliyordu.

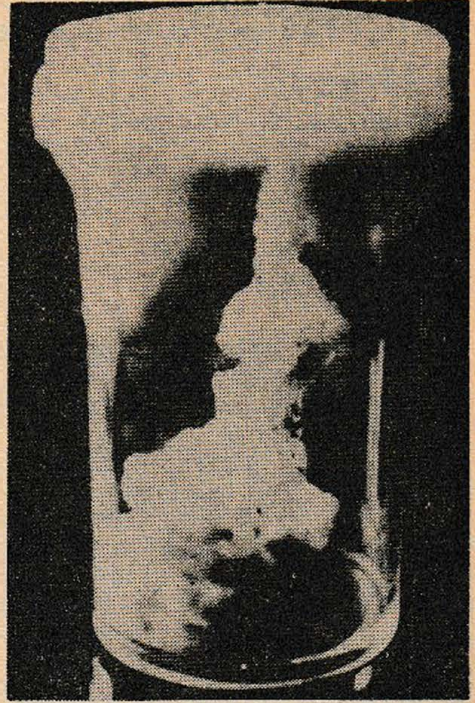
Bütün bu acayip objeler arkalarında bir iz de bırakıyorlardı. Ağır ağır yere kadar inen bu izler bir kaç saat süreyle telefon tellerinin, binaların damlarının ve ağaçların üzerinde asılı kalmıştı.

Bazı gözlemcilerin bunları topladığından da bahseder Aimé Michel, fakat söz konusu nesnenin süratle jelatinimsi bir hâl aldıktan sonra, süblime olarak havada kaybolduğunu sözlerine ilâve eder.

Bu claydan 10 gün sonra 17. Ekimde aynı manzara Gaillac üzerinde izlendi. Aynı aktörler, aynı piyes... 45° yatık silindirik ve onun ilerisinde zig-zag hareketlerle ilerleyen uçandıreler. Daha bol miktarda «meleksaçı» denen maddenin bu olayda döktüğü görülmüştür. Olayı 100 kadar gözlemci izlemişti. İçlerinde iki de polis memuru bulunuyordu. Bu olaylara ileride tekrar değineceğiz.

Yıllarca önce FSR Uçandıreler dergisinde Ohio, Defiance Koleji'nden Prof. Charles A. Maney «Melek Saçı Fenomeni» başlıklı bir makale yazmıştı (2). Bu yazısında Fizik Profesörü Maney dünyanın çeşitli yerlerindeki «melek saçları» nı makalesine konu edinmişti. Özellikle Avrupa, Amerika, Avustralya ve Yeni Zelanda olayları tabii o zamandan beri daha pek çokları ortaya çıktı.

Fek muhtemeldir ki, bu «melek saçları» denen nesne olsun, yağlı maddeler olsun başka bir buuttan gelen Uçandırelerin materyalizasyonundan arta kalan aşırı derecede materyalize (maddeleşmiş) enerji olabilir. Bu nesnelere zaten zamanla kendi bu-

— Melek saçları —

utuna dönüşmektedir. Tabii bu sadece bir görüştür, ispatlanması hiç bir zaman (şimdilik) mümkün olamayacağı meydandadır.

Bir yere kadar bu nesnelere «ektoplazma» arasında bir benzerlik bulunamaz mı? Materyalizasyon celselerinde, materyalizasyon olayında önce ortaya çıkan ektoplazmadan bahsediyoruz. «Melek saçları» ya «ektoplazma» nın aynı şeyler olduklarını iddia edecek değiliz. Fakat aralarında yakın ilişki olabilir. (Kuzenler gibi). Melek saçları, ektoplazmayla daha yakından ilgili olan bir şeyin yan ürünü olabilir. Bu düşüncelerimizin konuyla ilgilenenlerin zihinlerinde düşünce zincirleri doğuracağını umuyoruz.

«Gelecek sayı: UFO'ların Genleşmeleri ve Büzülmeleri)

KAYNAKLAR :

- (1) Operation Earth - Le Poer Trench
- (2) FSR - Vol. 2, No: 6/Nov. Dec. 1956

Ezoterizm'e Bilimsel Ve Felsefi Yaklaşımlar

● Metin KIRAZ

Ezoterizm insanda gizli kalmış güçleri geliştirerek insanın her yönde gelişimini hedef alan özel inanç ve tatbikatlar dizisidir.

ZAMAN KAVRAMI

Seçici bir sistemin bir olayı farkedebilmesi için bir süre gereklidir. Bu süre gerekli zaman kavramını ortaya çıkarır. Zaman, farkedebilmek için gerekli olan süre veya şuurculuk süresi diye tarif edilebilir.

Objektif olarak zaman yoktur. İnsan zamanı objektif — Varlığının dışında — olaylarla ilişki kurarak ölçmeye, anlamaya çalışmıştır. Güneşin doğuşu ve batışı olaylar arasındaki süre gibi. Bu ilişkiye o kadar alışmıştır ki insan, zamanı objektif bir nesne, kendi dışında bir nesne gibi hissetmeye başlamıştır. Ancak zaman insanın kendi içindedir. Objektif zaman yoktur. Olayların farkedilmesinin sıralanışı vardır. Bazı şeylerin farkedilebilmesi muayyen bir bekleme gerektirir. Fakat bu hiç bir zaman bazı şeylerin zaman tükettiği anlamına gelmez.

Normal olarak çok daha uzun bir sürede farkedilebilen olaylar, rüyada saniye gibi çok kısa bir süre içinde yaşanabilir. Bir sokağı başından sonuna kadar yürüyerek incelemek detaylarını farkedebilmek, şuurculuğuna varabilmek belli bir süreyi gerektirir. Bu süre inceleyen şahıs için zamandır. Bu süre her şahısa göre değişir. Şu halde zaman insanın dışında mı içinde mi sualinin cevabı nedir? Hiç şüphesiz insanın içinde, diğer bir deyişle şuurculuk süresidir.

Seçici bir sistem olan ortalama bir insan bedeninin ortalama bir şuurculuk süresi vardır. Örneğin güneşin doğuşu, batışı ve doğuş - batış arasındaki olayların bazılarını farkedebilir. Bu farkediş insan denilen bütün sistemlerde aşağı yukarı eşittir. İnsan fark ettiği bu olaylara göre, bu şuurculuk süresine bir gündüz adını verir. İşte objektif zaman denilen saat zamanı böyle ortaya çıkar. Şu halde objektif zamanı tayin eden insandaki şuurculuk süresidir. Bu noktadan hareket edildiğinde her insan da şuurculuk süresi değişeceğinden, objektif zaman kısalıp, uzayabilir, diğer bir deyişle zaman yoğunluğu artıp azalabilir. Bu nedenle insan bazı hallerde objektif zamanın nasıl da çabuk geçtiğine şaşır Bazen

de saatler geçmez olur. Zaman uzar da uzar.

—Saat zamanı— arasındaki ilişkiler aşağıdaki sembolik tabloda görülmektedir.

Şuurluluk süresi ile objektif zaman

Olaylar Dizisi	(Saat) Objektif Zaman	ŞUURLULUK SÜRESİ (Saat)		
		Ortalama	Kısa	Uzun
1. Güneşin Doğuşu	1	1	0.5	2
2. Olay A	2	2	1.0	4
3. Olay B	4	4	2.0	8
4. Olay C	0	0	0.0	1
5. Olay D	3	3	1.5	6
6. Olay E	1	1	0.0	2
7. Güneşin Batışı	1	1	0.5	2
TOPLAM	12	12	5.5	25

Ortalama insanda olay A'nın farkedilmesi 2 saat alıyor. Bu ortalama şuurluluk süresi objektif zaman olarak alınmış ve buna 2 saat denilmiştir.

Şuurluluk süresi, normalden bir misli uzun olan bir insanda olay A'nın anlaşılması veya farkedilebilmesi için $2 \times 2 = 4$ saat gerekecektir. Oysa olay iki saatte tamamlandığından, bu insan bu olayın yarısını farkedebilecektir. Farkedilen olay miktarı azalacaktır.

Şuurluluk süresi, normalden bir misli fazla olan bir insanda ise olay A'nın şuurluluğuna varılması bir saatte olacaktır. Oysa olay iki saatte tamamlandığından, bu insan bu olayın tamamını farkedebilecek ve olaylar dizisinde bir sonraki olayı farkedebilmek için bir saat ilâve vakti olacaktır. Bu insan için saatler geçmez olacaktır. Çünkü o bir gündüzü 5,5 saatte tamamlayacak, geriye kalan 6,5 ($12.0 - 5.5 =$) saatini, veya normal insana nazaran şuurluluğunda kalan 6.5 saatlik boş kapasiteyi, olaylar dizisinden başkalarını alarak doldurma başlayacaktır. Bu insan için objektif zaman uzayacak, seyyaliyet kazanacaktır.

Şuurluluk süresi uzun olan insanda ise tam tersi olacak, bu insan için saatler yetmeyecektir. Zaman çok çabuk geçecektir. 12 saatte 7 olayı anlaması için 25 saatlik objektif zaman gerekecektir. Objektif

zaman ise 12 saat olduğundan kendi şuurluluğunda olaylar dizisinin $25 - 12 = 13$ saat sürecek kısmını anlayamayacaktır. Diğer bir deyişle olayların ancak yarısının farkına varabilecektir.

Yukarıdaki çok öneme haiz gözlemleri özetlemek faydalı olacaktır. Buna göre:

1. Şuurluluk süresi kısalıkça, farkedilen olay sayısı artacak, objektif saat zamanı uzayacaktır.
2. Şuurluluk süresi uzadıkça, farkedilen olay sayısı azalacak, objektif saat zamanı kısalmaktadır.

Uyku halinde objektif saat zamanı kısalmaktadır. Gece yatarız, sabah da kalkarız. Sanki saatler yok olmuş, zaman kaybolmuştur. Bir uykuya girdiğimiz anı bir de uyandıığımız anı hatırlarız. Uyku halinde şuurluluk kaybolur. Olayları farketmeyiz. Farkedilen olay sayısı azalmıştır. Şu halde uyku halinde şuurluluk süresi uzamıştır.

Rüya halinde objektif saat zamanı uzamaktadır. Görülen bir sürü olay, bir ana sıkışır. Bir sürü olay görmüşüzdür ancak objektif saat bir kaç saniye ilerlemiştir. Farkedilen olay sayısı azalmıştır. Şu halde rüya halinde şuurluluk süresi kısalmıştır.

Normal uyanıklık halinde, objektif saat zamanı da her an olmamakla beraber, normaldir. İnsan zaman zaman, saatlerin uzadığını veya saatlerin ne de çabuk geçtiğini hisseder.

Konumuz planetimiz sakinlerinin kendilerini kendi yerlerine tayin etmeleri ile başlar. Bu sözü yeni işiten bizlerde, ilk zamanlar tuhaf ve şaşırır gibi olduk, nasıl şimdikiiler oluyor ve oluyorlarsa. Bu cümlecığı açıklamaktan ve anlatmaktan çok yaşayanları seyretmek, daha doğrusu anlamaya çalışan kardeşlerimize, aramızdaki ağabeyleri seyretmelerini salık vermek en emin, en güzel yoldur. Bu metod bizleri alıştırır ve konunun yabancı olmaktan çıkarır.

Bizler sonsuz tekâmül merdiveninde bir basamak daha ilerleyeceğiz. İşte konunun bütün önemi ve anlaşılması en gerekli olan kısmı burada. Oradaki kutsallığı, evrensel eşsizliği, dünyada bir spatyom, veya bir üst boyut hayatı yaşamının tadını, ilâhî kanunlara uygun yaşamayı, yaşatmanın verdiği mutluluğu, hele o evrensel olayların en büyüğü olan ve evreninde, bizzat kendisinin birleştirici maddesi olan sevgiyi tatmanın verdiği sonsuz mutluluğun tadılmasındaki varoluş. İşte o bir basamaklık hareketle elde edilebilecek olgulardan bizim bilebildiğimiz bir kaç. Peki bu basamak atlama işi bu kadar kolay mı? Elbete değil. Fakat hepimizin bildiği bir kavram var, o da inanç. İnanılan bir uğraşı yüzde elli hal edilmiş, hata yüzde seksen halledilmiş sayılır. Ama o inançta iğvaya düşürücü, en ufak bir şüphe kırıntısı dahi olmayacak. Bütün yük bilge Hz. İsa'nın «Eğer hardal tanesi kadar imanınız olsaydı, sizler şu dağları yerinden oynatabilirdiniz» sözü inancın önemini oldukça belirtiyor.

Evrimimizin bu aşamasında kullanacağımız mantık makûl vicdan mantığıdır. Hz. İsa sınırsız sevgiyi, Hz. Muhammed ise makûl vicdanı getirmişlerdi. Makûl vicdan, vicdanın ilâhî irade kanunlarınca oluşturulmuş olan, bir mantık süzgecinden başka bir şey değildir.

Yani vicdanî ölçü ve uyarıları akıl ve bilgi ile denetlemek ve biçimlendirmektir. Bu iki aşama, o sonsuz tekâmül basamaklarından bir diğerine çıkmak isteyen bu devre insanların yaşamaları şart koşulan safhalardandır. Bunun için daha da önce gerçekleştirilmesi gereken uğraşlar vardır.

Evren Ahengine Katılış Ve Yaşam Sanatı

● Altan TALÜ

Bunlardan en önemlisi içsel temizliktir. Buna bağlı olarak ilk etapta başarmak zorunda olduğumuz en büyük evrimsel olgu, evrensel sevgi denizine katılmaktır. Mevlâvilikte bu katılmayı Tanrı'ya kavuşmak anlamında idrak edenler, daha sonra yanlışlıklarını anladılar.

Büyük bilge mevlâna katılmayla veya başka hiç bir uğraşyla ona kavuşulamaya-
cağını, ancak bu aşamalarla ondan sadece
bilgece uzaklaşabileceğini, bu hareketin-
de O'na, Kadir-i Mutlak'a olan inancı kat
kat arttıracaklarını ifade ediyor. Ve ifadeleri,
nin yanlış anlaşılmasının kendisine ızdırap
kaynağı olduğunu da belirtiyor.

İşte o sevgi denizine katılabilmeyi ba-
şarırsak, ancak daha yüksek bir realite o-
lun kozmik varlık realitesine ulaşabiliriz ki,
bunun içinde en az şuur seviyemizin aldığı
ve alabileceği tüm evrenleri, her şeyleri ile
sevebilmemiz gerekir. İşte evrene bu sem-
patik katılışla daha önce sözünü ettiğimiz
basamak atlayabilme gereklerini halletmiş
oluruz. Zaten bütün bilgiler hariç diğer biz
önemsizler için durum, böyle yüce ve evren-
sel mutluluklarla dolu olmuştur. Bizler için
böyle olursa artık o bilgelerin, sevgili ağa-
beylerimizin elde ettikleri mutluluk kimbi-
li ne nicedir? Bizler şu adnaki evrimsel yeri-
mizi saptamaz isek hiçbir düzenli, olumlu
gelişmemiz olmaz. Eğer ki gözlerimiz açı-
lır, evrendeki var oluş sebebimizi araştır-
maya yönelirsek, bulursak, bulmaya çalış-
ırsak, o zaman, artık yukarının adamı,
memur veya vazifelisi olunmuştur.

İşte planetimiz sakinlerinin, kendilerini
kendi yerlerine tayin etmeleri böyle olur.
Ve o sevgi denizi üzerinde bir araştırma
gemisi bize böyle verilir.

Diğer bir basamağa veya basamaklara
hazırlık, bize ve bu şekilde düşünecek tüm
kardeşlerimize, işte böyle sağlanır. Ve ö-
nümüzde açılan bu kapıya, kapıdaki evren-
sel sevgi ordularının elemanlarından olan
kardeşimize sonsuz bir sevgi ile bakarak,
bilgeligi yaşamaya çalışmamızdaki ilk adı-
mımızı atmış oluruz. Ne mutlu bu aşama-
nın kişilerinden olanlara ve tüm evrendeki
ilâhî yolun izleyicisi, izleticisi kardeşlerimi-
ze. Ne mutlu Tanrı yolunun sonsuza hatta
sonsuzluk sonsuzluklarına dek izleyicileri-
ne ve izleticilerine.

Hepimiz doğarız ve dünya planetinde.
ki adımlarımızı hep aynı şekilde atmaya
başlarız. O yitirüme döneminden evvel, aynı
şekilde yerde sürünür emekleriz. Daha son-

raları, Toplum içinde hareket etmesini ve
diğerlerini öğrenir, gelişimimizi sürdürü-
rüz. Bizler bu işleri yaparken, bazı kişiler-
de yardımcı olurlar. Bizlere en yakın kişi-
ler oldukları için, anne ve babalarımızı bu
kişiler arasında sayabiliriz. Onlar çoğu za-
man, aynı şeyleri söyler ve uygularlar. Fa-
kat her nedense bizler ayrı şeyler yaparız.
Hatta aynı ailenin çocukları, aynı anneler
ve babalar tarafından, aynı yöntemle ye-
tiştirildikleri halde çeşitli ayrıcalıklar gös-
terirler. Fakat hiç bir zaman bu demek de-
ğildir ki, kötü terbiye gören çocuk hep böy-
le kalacak veya iyi terbiye gördüğü halde,
sonuçlar her zaman tatmin edici olacak
veya olmayacak. Elbetteki kişi kendini her
an değiştirebilir ve yenileyebilir.

Derken okul zamanı gelir ve bizler, bü-
yüklerimizin söyledikleri ve öğütledikleri
üzere, toplumda bir yer edinebilme savaşı-
na gireriz.

Bütün bunlarda bize söylenen, bizlerin
evlatlarımıza ilk öğütlerimiz, onların bir
doktor, bir mühendis olmalarıdır. Onları
kişiselğe ve menfaate, işte bu sıralarda
davet ederiz, hem de bilinçli olarak. Neden-
se başka şeyleri bilmez ve onlara öncelik
tanımayız. Tabii ki kişi doktor mühendis
olmalı, bir ilim dalında görev alıp, ilim yap-
malıdır. Hatta bir ilim dalında değilse bile,
ilmi aramalı bulana dek uğraşmalı ve çur-
pınmalıdır. Bizim tek kabul edemediğimiz
ve karşı çıktığımız nokta öğretilerin ve öğ-
reti sıralarının karıştırılmasıdır. Bu kar-
ıştırıldığı süreçte toplumumuzda önemli
sıralar işgal eden ilim irfan sahibi kişiler,
(ama insanıktan nasiplerini almamış ilim
ve irfan sahibi kişiler) gün geçtikçe çoğal-
acaklardır. Böyle olunca, toplum günden
güne daha da yozlaşacak ve durum önü a-
lamaz bir hal alacaktır. Bizce ilk önce in-
sanlık öğretisini benimsetmeli, bireyde bu
oluşturulmalıdır. Kişi ilk önce insanca
yaşam değerlerini kendine katmalı, diğerle-
rine candan sonra yer vermelidir. Bütün
bunlar bizler tarafından, tüm yetişenlere
böyle öğütlenmelidir. Zira bizler, çocukları-
mıza bir doktor, bir mühendis olun derken

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

Büyük bilge mevlâna katılmayla veya başka hiç bir uğraşyla ona kavuşulamayacağı, ancak bu aşamalarla ondan sadece bilgece uzaklaşabileceğini, bu hareketinde Ona, Kadir-i Mutlak'a olan inancı kat kat arttıracakını ifade ediyor. Ve ifadelerinin yanlış anlaşılmasının kendisine ızdırap kaynağı olduğunu da belirtiyor.

İşte o sevgi denizine katılabilmeyi başarırız, ancak daha yüksek bir realite olan kozmik varlık realitesine ulaşabiliriz ki, bunun içinde en az şuur seviyemizin aldığı ve alabileceği tüm evrenleri, her şeyleri ile sevebilmemiz gerekir. İşte evrene bu sempatik katılışla daha önce sözünü ettiğimiz basamak atlayabilme gereklerini halletmiş oluruz. Zaten bütün bilgiler hariç diğer biz önemsizler için durum, böyle yüce ve evrensel mutluluklarla dolu olmuştur. Bizler için böyle olursa artık o bilgelerin, sevgili ağabeylerimizde elde ettikleri mutluluk kimbilir nicedir? Bizler şu adnaki evrimsel yerimizi saptamaz isek hiçbir düzenli, olumlu gelişmemiz olmaz. Eğer ki gözlerimiz açıktır, evrendeki var oluş sebebimizi araştırmaya yönelirsek, bulursak, bulmaya çalışırsak, o zaman, artık yukarıya adamı, memur veya vazifelisi olunmuştur.

İşte planetimiz sakinlerinin, kendilerini kendi yerlerine tayin etmeleri böyle olur. Ve o sevgi denizi üzerinde bir araştırma gemisi bize böyle verir.

Diğer bir basamağa veya basamaklara hazırlık, bize ve bu şekilde düşünecek tüm kardeşlerimize, işte böyle sağlanır. Ve önümüzde açılan bu kapıya, kapıdaki evrensel sevgi ordularının elemanlarından olan kardeşimize sonsuz bir sevgi ile bakarak, bilgeliği yaşamaya çalışmamızdaki ilk adımımızı atmış oluruz. Ne mutlu bu aşamanın kişilerinden olanlara ve tüm evrendeki ilâhî yolun izleyicisi, izleticisi kardeşlerimize. Ne mutlu Tanrı yolunun sonsuza hatta sonsuzluk sonsuzluklarına dek izleyicilerine ve izleticilerine.

Hepimiz doğarız ve dünya planetinde. ki adımlarımızı hep aynı şekilde atmaya başlarız. O yürüme döneminde evvel, aynı şekilde yerde sürünür emekleriz. Daha son-

raları, Toplum içinde hareket etmesini ve diğerlerini öğrenir, gelişimimizi sürdürürüz. Bizler bu işleri yaparken, bazı kişilerde yardımcı olurlar. Bizlere en yakın kişiler oldukları için, anne ve babalarımızı bu kişiler arasında sayabiliriz. Onlar çoğu zaman, aynı şeyleri söyler ve uygulurlar. Fakat her nedense bizler ayrı şeyler yaparız. Hatta aynı ailenin çocukları, aynı anneler ve babalar tarafından, aynı yöntemle yetiştirildikleri halde çeşitli ayrıcalıklar gösterirler. Fakat hiç bir zaman bu demek değildir ki, kötü terbiye gören çocuk hep böyle kalacak veya iyi terbiye gördüğü halde, sonuçlar her zaman tatmin edici olacak veya olmayacak. Elbetteki kişi kendini her an değiştirebilir ve yenileyebilir.

Derken okul zamanı gelir ve bizler, yüklerimizin söyledikleri ve öğütledikleri üzere, toplumda bir yer edinebilme savaşına gireriz.

Bütün bunlarda bize söylenen, bizlerin evlatlarımıza ilk öğütlerimiz, onların bir doktor, bir mühendis olmalarıdır. Onları kişiselliğe ve menfaate, işte bu sıralarda davet ederiz, hem de bilinçli olarak. Nedense başka şeyleri bilmez ve onlara öncelik tanımıyoruz. Tabii ki kişi doktor mühendis olmalı, bir ilim dalında görev alıp, ilim yapmalıdır. Hatta bir ilim dalında değilse bile, ilmi aramalı bulana dek uğraşmalı ve çırpınmalıdır. Bizim tek kabul edemediğimiz ve karşı çıktığımız nokta öğretilerin ve öğretisi sıralarının karıştırılmasıdır. Bu karıştırıldığı sürece toplumumuzda önemli sıralar ısgal eden ilim irfan sahibi kişiler, (ama insanıktan nasiplerini almamış ilim ve irfan sahibi kişiler) gün geçtikçe çoğalacaklardır. Böyle olunca, toplum günden güne daha da yozlaşacak ve durum önü alamaz bir hal alacaktır. Bizce ilk önce insanlık öğretisini benimsetmeli, bireyde bu oluşturulmalıdır. Kişi ilk önce insanca yaşam değerlerini kendine katmalı, diğerlerine candan sonra yer vermelidir. Bütün bunlar bizler tarafından, tüm yetişenlere böyle öğütlenmelidir. Zira bizler, çocuklarımıza bir doktor, bir mühendis olun derken

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

Büyük bilge mevlâna katılmayla veya başka hiç bir uğraşıyla ona kavuşulamaya. cağını, ancak bu aşamalarla ondan sadece bilgece uzaklaşabileceğini, bu hareketinde O'na, Kadir-i Mutlak'a olan inancı kat kat arttıracığını ifade ediyor. Ve ifadelerinin yanlış anlaşılmasının kendisine ızdırap kaynağı olduğunu da belirtiyor.

İşte o sevgi denizine katılabilmeyi başarırız, ancak daha yüksek bir realite olan kozmik varlık realitesine ulaşabiliriz ki, bunun içinde en az şuur seviyemizin aldığı ve alabileceği tüm evrenleri, her şeyleri ile sevebilmemiz gerekir. İşte evrene bu sempatik katılışla daha önce sözünü ettiğimiz basamak atlayabilme gereklerini halletmiş oluruz. Zaten bütün bilgiler hariç diğer biz önemsizler için durum, böyle yüce ve evrensel mutluluklarla dolu olmuştur. Bizler için böyle olursa artık o bilgelerin, sevgili ağabeylerimizin elde ettikleri mutluluk kimbilir niceedir? Bizler şu adnaki evrimsel yerimizi saptamaz isek hiçbir düzenli, olumlu gelişmemiz olmaz. Eğer ki gözlerimiz açılır, evrendeki var oluş sebebimizi araştırmaya yönelirsek, bulursak, bulmaya çalışırsak, o zaman, artık yukarının adamı, memur veya vazifelisi olunmuştur.

İşte planetimiz sakinlerinin, kendilerini kendi sevilerine tayin etmeleri böyle olur. Ve o sevgi denizi üzerinde bir araştırma gemisi bize böyle verilir.

Diğer bir basamağa veya basamaklara hazırlık, bize ve bu şekilde düşünecek tüm kardeşlerimize, işte böyle sağlanır. Ve önmülzde açılan bu kapıya, kapıdaki evrensel sevgi ordularının elemanlarından olan kardeşimize sonsuz bir sevgi ile bakarak, bilgeliği yaşamaya çalışmamızdaki ilk adımızı atmış oluruz. Ne mutlu bu aşamanın kişilerinden olanlara ve tüm evrendeki ilâhî yolun izleyicisi, izleticisi kardeşlerimize. Ne mutlu Tanrı yolunun sonsuza hatta sonsuzluk sonsuzluklarına dek izleyicilerine ve izleticilerine.

Hepimiz doğarız ve dünya planetinde. ki adımlarımızı hep aynı şekilde atmaya başlarız. O yürüme döneminden evvel, aynı şekilde yerde sürünür emekleriz. Daha son-

raları, Toplum içinde hareket etmesini ve diğerlerini öğrenir, gelişimimizi sürdürürüz. Bizler bu işleri yaparken, bazı kişilerde yardımcı olurlar. Bizlere en yakın kişiler oldukları için, anne ve babalarımızı bu kişiler arasında sayabiliriz. Onlar çoğu zaman, aynı şeyleri söyler ve uygularlar. Fakat her nedense bizler ayrı şeyler yaparız. Hatta aynı ailenin çocukları, aynı anneler ve babalar tarafından, aynı yöntemle yetiştirildikleri halde çeşitli ayrıcalıklar gösterirler. Fakat hiç bir zaman bu demek değildir ki, kötü terbiye gören çocuk hep böyle kalacak veya iyi terbiye gördüğü halde, sonuçlar her zaman tatmin edici olacak veya olmayacak. Elbetteki kişi kendini her an değiştirebilir ve yenileyebilir.

Derken okul zamanı gelir ve bizler, bütün yüklerimizin söyledikleri ve öğütledikleri üzere, toplumda bir yer edinebilme savaşına gireriz.

Bütün bunlarda bize söylenen, bizlerin evlatlarımıza ilk öğütlerimiz, onların bir doktor, bir mühendis olmalarıdır. Onları kişiselliğe ve menfaate, işte bu sıralarda davet ederiz, hem de bilinçli olarak. Nedense başka şeyleri bilmez ve onlara öncelik tanımıyoruz. Tabii ki kişi doktor mühendis olmalı, bir ilim dalında görev alıp, ilim yapmalıdır. Hatta bir ilim dalında değilse bile, ilmi aramalı bulana dek uğraşmalı ve çarpınmalıdır. Bizim tek kabul edemediğimiz ve karşı çıktığımız nokta öğretmenler ve öğreti sıralarının karıştırılmasıdır. Bu karıştırıldığı sürece toplumumuzda önemli sıralar ıggal eden ilim irfan sahibi kişiler, (ama insanıktan nasiplerini alamamış ilim ve irfan sahibi kişiler) gün geçtikçe çoğalacaklardır. Böyle olunca, toplum günden güne daha da yozlaşacak ve durum önu ahamaz bir hal alacaktır. Bizce ilk önce insanlık öğretisini benimsetmeli, bireyde bu oluşturulmalıdır. Kişi ilk önce insanca yaşam değerlerini kendine katmalı, diğerlerine ondan sonra yer vermelidir. Bütün bunlar bizler tarafından, tüm yetişenlere böyle öğütlenmelidir. Zira bizler, çocuklarımıza bir doktor, bir mühendis olun derken

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

onlara kazandıracığımız temel öğretileri unutupor veya hiçe sayıyoruz.

Fakat tüm bunlara sahip değilsek, etrafımızdakilere, çocuklarımıza tüm bunları nasıl vereceğiz? Şöyle olabilir; her an, sanki ufak bir çocuk gibiymişçesine kendi kendimizi büyüteceğiz. Kendi kendimizi yetiştirir ve azami şekilde dikkat sarfederek, çok sert ve disiplinli bir şekilde ilerlerken, farkında olmadan çevremizde etkilenmiş olanları oluştururuz.

Bütün bu uğraşların tümü, öğretilerin ve müsbet çabaların hepsi içerik bakımından yaşam sanatı dalında toplanırlar. Bu sanatı öğrenmek istersek ilk yapacağımız şey, toplumcu olmaktır. Zamanımız bireycilik çağı değildir, bireycilik ancak ilkel toplum fertlerinin aynı ilkellikle toplum içinde yaşayıp, toplumu, yani kendilerini inkâr etmeleri ile gerçekleşir. Toplumu inkâr edip böylece kendilerini de inkâr eden kişiler evren ahenginde yoklar demektir. O yok olan yerlerini de, var olacak olanlara devretmek zorundadırlar. Dünyadaki çeşitli toplumlar artık bu çıkarıcı bireycilik ve bunların yardımcı menfi kolları bu tür uygulamalardan vazgeçmelidirler zira göklerin gazabının üzerlerine olacağı günler yakındır. Toplumdaki kişiler, işte böylesine düzeltilmesi zorunlu kişilerin bencillikleri elinde oyuncak olup, onlara benzemek zorunda bırakılmaktan kurtulmalı ve kurtarılmalıdırlar. Gerçek bilgece yaşam sanatının değiştirmeye uğraştığı, düzenlemeye çalıştığı, tüm bozuk düzenler, tüm toplumsal adaletsizlikler böylesine olguların sonuçlarıdır.

Toplumcu düşünceye kavuşmak için, ben ve biz gibi kavramları unutmak zorundayız. Akla ilk gelen sen, onlar kavramları ve insan kardeşlerimizin çıkarları olmalıdır. Tüm güzellikleri onlara sunmalıyız. Bütün bunları yaparken, insana gerekli olan değer, en yararlı olacak şekilde, insanca verilmelidir. Kısacası artık kendimizi değil, insan kardeşlerimizi de sevmeliyiz. Evreni sevmeliyiz.

Bize yaşam sanatını öğretmeye çalışan ağabeylerimizi kırmadan uzaya uzayca davranmalı ve hitap edebilmeliyiz. Yoksa onları ve evreni kendi karmik aleyhimize kırmış oluruz.

İşte bir örümcek ağından sonsuz kat daha girift olan bu yaşam olgusunu, uzaylı ağabeylerin vaaz ettiği şekilde ve halen de ettikleri doğrultuda, düzeyde yaşamaklığımız söz konusu ve gereklidir. Bütün bunlara, bu kıvrımlara ve mikron inceliğindeki olaylara gerektiği önemi vermemiz, icra etmemiz gerekiyor. Çünkü bu doğrultuya aykırı düşünceler, toplumsal düşüncenin çok uzağında menfaat çamurunun içinde kaybolanlar için zaman oldukça az, oldukça kıstıtlı. Tarihte bu tip kısıtlamalar, bu tip toplumların silreçlerine son verilmeler, sık sık gözümüze çarpan olaylardır. «Tarihin bazı olayları aynı şartlarla aynı şartlar yüzünden yine tekrarlanır» sözünden bile ders almamak, o sayfaları görmemezlikten gelmek, gerçekten hayret vericidir.

Onlar artık çevredeki gerçekleri görmeli ve kulaklarının dibinde bağırılarak öğütlenenleri duymalıdırlar. Zira kozmik üstadlar yani ilahi irade yasalarının uygulayıcıları, kendi gelişimlerini engelleyenleri, cüretlerini daha da artırıp etrafındaki gelişimlerini baltayanları, dünya planetinin tekâmülünü yavaşlatmak isteyenleri hiç bir zaman affetmeyecek ve bu yoldakilere gereken dersi, gerektiği zamanda verip bu icracılara ve icralarına sen vereceklidir.

Onun için toplumu toplumdan çok düşünülüp, toplumcu olmaya çalışmalı ve olmanın yollarını aramalıyız. Evrensel bilgelik öğretisinin ışığında, bu öğretinin gereklerini yerine getirmeli, evrene açılması zorunlu olan o pencereyi açmalıyız. Ancak bunların, Neospiritik öğretinin vaaz ettiği biçimdeki bir yaşamın veya yaşam sanatının, ışığındaki toplumcu düşünce ile evrenselleşebiliriz. Ve dünyamızın yerini bu şekilde, ilahi irade yasalarınca idare edilen planetler seviyesine yükseltebiliriz.

an Ruhsal anıtları ılıyor

meler tesbit edilmişti. Bu sonuç ondan önceki üç gecede de tesbit edilmişti fakat süje raftaki kartları görebilecek kadar bedeninden ayrılmadığından yazılı rakamları (daha evvelki üç gecede) bilememiştir.

Bu türden bir fenomeni açıklayabilmek için iki teoriye başvurabiliriz:

1. Yukarıda anlatılan olaylardaki kadınlar, değişikliğe uğramış bir rüya hâli içinde bulunabilirler. İmajinasyon yoluyla bedenlerinden ayrılmış ve durugörülcü tarzında görmüş olabilirler.

Diğer taraftan, gerçekten de, tıpatıp tarif ettikleri gibi, bedenlerinden ayrılmış olabilirler. Bu ikinci ihtimâl üzerinde biraz daha durmak isterim. Kişiliğin projeksiyon hâlini tasvir eden pek çok sayıdaki olayda eterik beden ile fizik beden arasında «dumanımsı bir bağın» ya da «kordon» un bulunduğu anlatılır. Eğer bunlar sadece özel bir rüya hâli ise, bu ilginç ayrımın hemen hemen raporların hepsinde niçin bahsedilsin

Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'daki üniversitelerde, «beden dışı yaşantılar» konusunun akademik bir etüd konusu hâline gelmesiyle, ölüm konusuna da buradan bir ışık tutulup tutulamayacağı akillara gelebilir. Beden dışı yaşantı raporlarının önemli bir kısmını ölmek üzere olan kimselerin anlattıkları teşkil etmektedir. Bu raporlarda sık sık fizik bedenden ayrılmış hislerinden ve daha spiritüel karakterde bir dünyaya girmekten bahsedilir. Sonra, vücuttaki rahatsızlığın giderilmesiyle, tekrar fizik bedene döndür. Bu gibileri için böyle bir yaşantı öte âlem hakkında çok kıymetli delil teşkil eder. Eğer gerçekten de durum böyle ise, ölüm olayına «devamlı beden dışı yaşantı hâli» gözüyle bakamaz mıyız? Bu soruya direkt cevap vereceğimize, Rev. C. L. Tweedale'den naklen şu olayı anlatalım:

«Kızım ölmekte olan kadının vücudu üzerinde havada duran bir çeşit gri bir duman görmüştü. Kızım, karıma ve bayan Proud'a bu dumana bakmalarını söylemişti. Çok geçmeden kadının etrafında şahane bir hâle teşekkül etmeye başladı. Bu hâle hastanın başını 7-8 cm kalınlığında çevreliyordu. Karım gözlerini kapadı ve kapalı gözlerle bu hâleyi göremeliğini söyledi. Bu da onun objektif bir fenomeneye bakmakta olduğunu delilliydi.»

Fenomenin ölümlünde bulunan Rev. Dr. R. J. Sta-

ver'in de anlatıkları yukarıda okuduklarınızdan pek farklı değildir. Buradaki gri dumanımsı manzara hastanın kafasının üst kısmından itibaren teşekkül etmeye başlamıştır. İlk anda değilse bile, bir saat içinde bu duman insan formunu kazanmıştı. Bu duman ile hastanın başı arasında yine ince bir duman geridinden oluşan bir kordon bulunmaktaydı. Bu kordon mcelesi hemen hemen bütün «beden dışı yaşantılar» raporlarında ortak bir özellik arz etmektedir.

Bazı gözlemcilerin anlattıklarına bakılırsa, ölüm, bu bulutumsu dumanın vücuttan ayrılışından sonra ortaya çıkan bir durum olmaktadır. O zaman ölüm ile «beden dışı yaşantı» arasındaki fark, birincisinde bulutumsu duman ile vücut arasındaki «kordon» un kopması, ikincisinde ise bu kordonun kopmadan kalması olmaktadır.

(Psychic News'dan
29 Ocak 1977)

Ölüm yöntemi hakkında daha fazla bilgi toplayabilmek amacıyla başından benzer olaylar geçmiş olan kimselerin raporlarına ihtiyacımız bulunduğunu belirtmek isteriz. Mümkün olduğu kadar ayrıntılı raporunuzu Derneğimize göndermenizi bekleriz.

Metapsişik Bilgiler

Tebliğlere Dayanarak Düzenlenmiştir.

Ahenk Kanunu

(Geçen sayıdan devam)

42. DİN REALİTESİ :

Din realitesi, gerçek anlamıyla, bugünün insanlığında, ne fikren, ne amel ve ne de vicdan olarak hakiki mevkiini muhafaza etmemektedir

Bilgi, bütün bunların esasını teşkil ettiği için, din realitesi içerisinde insanlara verilmiş olan bilgilerin sarahat ve tatbikat, taki gerçekliği, değerini kaybetmiştir. Bu değer düşmesi, insanların halihazırda mevcut bulunduğu realitelerinden ileri gelir.

Her din mensubu, hangi dine mensup olursa olsun, şüphesiz kendi aralarında çekişirler. Ve her din mensubu da, yapabileceğini yapar ve realitesinin icaplarını yerine getirir.

Burada bizlerin ve bizler vasıtasıyla öğrenebilecek kimselerin anlaması gereken husus, vicdanın hükmetme gücünün her şeyden üstün olduğunu bilmektir.

43. AHENK KANUNU :

İnsan şüphesiz bir tesirler manzumesidir. Bu manzume, onun en kaba maddi teşekkülâtından başlayıp en ince maddi teşekkülâtına kadar nüfuz eder. Şüphesiz ruhumuz, tesirlerin en yeganesi ve en katıksızıdır. Bizler buna, müessir kudret veya enerji yahut canlılığın temel prensibi deriz. İşte, bu derece, her yönüyle bizi ihata etmiş ve varlığımızın hakikatını ortaya koymuş olan tesirler, bütün enkarnasyon tatbikatları içerisinde, daima ve daima bizledir. Her tesir, ancak Ahenk Kanunu muvacehesinde çalışır.

Ahenk Kanunu, bütün varlıkların, bir gaye için tekâmül etmelerini temin eden yegâne ilâhi kanunlar, bir gayeye ulaşmak bakımından, Ahenk Kanununun tamamlayıcısı veya müstakilen çalışan, başlı başına prensiplerdir.

İnsan, Ahenk Kanununa, en iptidai safhadan, en şuurulu safhaya kadar tabi olmak durumundadır. Yani, insanın, tekâmül merhalesi içerisinde iktisap etmiş olduğu seviye, mukaddes bir seviyedir. Onun kutsiliği, bu seviye içinde, kendisinde ortaya çıkacak olan yeni tesir nev'inin veya, tersinden izah edilirse, kendisinin üstün bir tesire ekran olma durumunun meydana gelmesindedir.

İşte, bu yüksek ve yüce tesirin, bütün dünya varlıklarına ve dünya ile ilişkin bir mukadderat içerisinde hareket eden diğer bütün kozmogonik varlıkların hepsine raci olmak üzere, Yüksek İdare Mekanizması tarafından, bir mevhibe olarak verilir. Şüphesiz, bu yüksek tesir, insanlığa ininceye kadar, birçok süzgeçlerden geçmiş olmasına rağmen, bizde sağlam, açık ve realitemize uygun bilgiler halinde tezahür eder. Bu bilgiler, bizlere, zaman zaman verilmiştir. Fakat, bu bilgilerin iktisabı zamana bağlıdır. Şu sebepten ki, Büyük Ahenk Kanunu iktizasınca, varlıkların birbirleriyle olan ahenkleri muayyen seviyeyi yakalamalı ve bu seviyenin tabi olmuş bulunduğu plânlar birbirleriyle irtibata geçmeli; dolayısıyla bir sistemin en yüksek tesirden alacakları nasip, ortalama bir seviyeyi bulmalıdır.

Şöyle bir misal verebiliriz:

Bir medyum, irtibat halindeyken muhtelif plânlarla ve varlıklarla irtibatta bulu-

nabilir. Bunların ayırt edilebilmesi, insanların ancak bilgi muhtevalarının kudretleri nisbetinde kabildir. Eğer bu kudret kâdilerinde yoksa, ve bu kudreti bulamıyorlarsa, onların ancak, kendilerine verilmiş olan bilginin, yine kendi içerisinde yaptıkları tahlillerle bir değer yargısına ulaşmaları gerekir.

Farzedelim ki, orta seviyeli bir varlık, bir bedenliye müessir olmakta ve bir celse aktetmektedir. Sorulan sual, o varlığın bilgi kapasitesinin dışına çıktığı için cevap verilememektedir. Ve celse yapan varlık, bir üst kademedan yardım ister. Bu yardım, üst kademenin serî tetkik ve mütaleası sonucunda, yardım isteyen varlığa, gereken bilgi, o varlığın ihtiyacı nisbetinde değil, medyum ve celsedekilerin ihtiyaç nisbetinde aktarılır. Eğer medyumun irtibatta bulunmuş olduğu varlık, bir plân tarzında tezahür etmiş olsaydı, orada, daha üst bir kademedan tesir almağa lüzum kalmazdı. Çünkü bir plân fikrinde, çeşitli bilgi kademelerinin, çeşitli tesir hamlelerinin, çeşitli tasarruf gücünün ve çeşitli vazifenin mevcut olması gereklidir ve öyledir.

Demek ki, plânı meydana getiren kempoze tesir, Umum Ahenk Kanununa intibak etmiştir. Dolayısıyla onlar arasında tefrik, hiçbir şeye kıyasen yapılamaz. Onlar, bir tesiri aldıkları vakit, serî şekilde bütün mihraklar arasında cevelân ettirebilirler.

44. TEKAMÜL MEKANİZMASI VE BEŞER TECRÜBESİ :

Tekâmül Mekanizması beşer tecrübesinin işleyiş şekliyle alakalıdır. Beşerî tecrübenin hudutları belli olmakla beraber bu tecrübenin meydana getirmiş olduğu tesir ve sonuçlar tekâmül mekanizmasının işleyişini çeşitli bakımlardan değişiklik hasıl ederler.

Beşerî tecrübe bir halitadır. Nefsîyet kadar vicdanın, otomatizma kadar aklın yeri vardır. Burada halledilmesi gereken problemler daima zikredilen dört ana prensibin hattı hareket tarzını muhtevîdir.

İnsanoğlu, muktedir olduğu gibi kudreti ve bilgisi nisbetinde tekâmül mekaniz-

masının kendisine temsil ettiği üstün hallerden yararlanır. Yani, bizim iki ana daire olarak ileri sürdüğümüz vicdan ve nefsanîyetin bir arada ve beraberce bulunması zarureti vardır. İçinde bulunduğumuz tesir vasatı yani gerek madde tesiri, gerek spatyomun daha ince ihtizazları bize, bütün tecrübemizle yakunen ve bile bile yapmamız hususunda yardımcı olamaz. Bu bakımdan beşerî tecrübeye nefsanîyetin gali biyeti kadar vicdanın mağlubiyeti, aklın zevali kadar otomatizmanın hakimiyeti bazan gerekli olur ve bunun aksi tahakkuk eder. Çünkü, insan tekâmül bakımından muayyen bir merhaleyi katetmiş fakat, teklik prensibi'ni yakalayamadığı için çok çeşitli tesirlerle hem hal olmak kaderini de yüklenmiştir. Meselâ, yer yüzünün ve yeryüzüne bağlı sistemlerin kendilerinde mevcut olan pek çok çeşitli tesirlere muhataptır. Bu tesirlere uyması, bu tesirlere hakim olması, bu tesirleri kullanması ve nihayet bu tesirlerin üstünde olması, her biri ayrı ayrı bir safhanın icabıdır.

İnsan, kısmen otomatik hareket etmek suretiyle tekâmülün kendisine bahşetmiş olduğu başka imkânlardan istifade eder. İnsan, bu tesirlere hakimiyeti aklını kullanarak suretiyle bunun haricinde kalan daha yüksek tertipteki imkânlardan istifade eder. İnsan, vicdanını dinlemekle bunun üstünde olan daha büyük imkânlardan faydalanır. Görülüyor ki, bütün haller yerli yerindedir, açık bir hüviyete sahiptir ve tam gereklidir. Gerek nefsanîyeti, gerekse vicdan sesini murakaba edecek ve her ikisinin de istikametini tayin etmesinde esaslı rol oynayacak olan üçüncü bir nokta, sadece mese'lâ insan için, onun mukadderini yüklenmiş bulunan Yüksek İdare Mekanizmasının tasarruf ve takdir hakkıdır. Böyle olunca tecrübe en basitten en kompleksine kadar daima bu mekanizmanın tasarrufu ve sevk ve idaresi altında bulunur.

45. TARIAT AFETLERİNİN MEKANİZMASI :

Bir hadisenin zuharu, şüphesiz kısa bir bir merhale içerisinde olup bitmez. Meselâ,

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

aramızda vuku bulabilecek bir hadisede pek çok yönlü ruhi kuşakların dengelenmesi, bazı noktalarda iltisak etmesi ve bazı noktalarda da ayrılması gerekir.

Bunlar, dünya realitesinin icapları olarak Yüksek İdare Mekanizması tarafından tanzim ve tayin olunurlar. İki ana mesele vardır. Bunlardan birincisi, tabiat hadisesinin vuku bulacağı madde plânındaki ruhi tesirlerin sığasıdır. İkincisi, gene bu plân içerisinde enkare olmuş varlıkların tekâmül istikametine gösterdikleri gayret ve aldıkları,

a — Sığa meselesi:

Her siklus içerisinde o siklustan nasibini alacak varlıkların içinde yüzdükleri ruhi tesirin vasıfları değişiktir. Yani, her Siklusun görüp gözeticisi, çekip çeviricisi ayrı bir plândır. Her plânın kendisine özel bir metodu, bir davranış hali ve bir tesiri vardır. Bilindiği üzere, plânlar şuurullukları nisbetinde re'sen hareket etmek serbestiyetini haizdirler. Onların şuurulluğu, İlahî İrade Kanunlarına tasarrufları ile kaimdir. Dolayısıyla bu kanunların muhtelif icaplarını gene başka muhtelif icaplarla karşılaştırabilir ve bizim tabirimizle, ruhi politikalarına göre tanzim ederler.

Eğer beşer tarihi ve beşerle ilgili jeolojik tarih tetkik edilirse, yeryüzündeki hadiselerin türlü türlü karekterler arzettiği tesbit edilir. Yani, bunlar muayyen mihraklar halinde yerleşebildiği gibi, dağınık mihraklar halinde de yerleşebilir. Buradan şu netice çıkmaktadır: Siklusun görüp gözetilmesi ve sevki idaresiyle vazifeli olan plân, mekanizma, kendine has tesirleri bu siklusun her istikametine hareketli tutar. Ve bu tesirler, kendi kalitelerine göre, gerek insan ruhunda gerekse maddenin ihtizasında türlü türlü aksiyonlar hasıl ederler.

b — Gayret ve alınan tesir meselesi :

İnsanların ve madde kainatının mesele içinde bulunduğumuz sistemin veyahut arzın, bir takım icaplar tahtında gene bir takım ihtiyaçlara sahip olduğudur.

Şimdi, bu izahlar muvacehesinde, te-

kâmül etmekte olan varlıkların ruhi tesir ihtiyacı ile, siklusu yöneten mekanizmanın nüfus ettirdiği, içine nüfuz ettirdiği tesirleri arasında bazen ve hatta çoğu zaman pek büyük seviye farkları olur. Bu seviye farklarının dengelenmesi insan ruhunda büyük bir değişiklik olması icap ettirir. Bu değişiklik zoraki, empoze edilmiş bir reaksiyon hareketi ile meydana getirilir. Yani, enkare ruhlar içinde buldukları durumunun dışına kendiliklerinden çıkmazlar. Bu cehdi göstermekte zayıf kahrılar. İşte bu yüzden, kendilerindeki bu tesir ihtiyacı ile, mekanizmanın onlar üzerine indirilmiş olduğu tesir arasında oldukça farklı olan seviye, enkarnelerin aleyhine olarak bozulur.

Tabiat hadiseleri, insandaki bu ataleti, kendisine verilmeğe çalışılan bu tesiri almakta gösterdiği tembelliği kaabiliyetsizliği giderecek tertipdedir.

46. TABİİ AFETLERE MUHATAP OLAN VARLIKLARIN DURUMLARI

Ruhi dengeleri kendi aleyhlerine bozulan bedenliler böyle bir tabiat hadisesinin merkezinde bulunuyorlarsa, alabildikleri tesirle tekrar enkare olurlar. Gene tesir dengesi aleyhlerine bozulan insanlar, tabiat hadisesinin civarında ve biraz ötelere bulunuyorsa şüphesiz diğerlerine nazaran daha büyük bir imkân içerisinde bırakılmışlardır. Bu, bir liyakattir. Ve zaten tabiat hadiselerinde büyük imkâna kavuşacak, ders alıp bir idrake ulaşacak olanlar bizzat o hadiseyi yaşayanlardan çok onu müşahede edenlerdir. Çünkü, müşahede edenler o hadiseyi yaşayanlardan rikkat bakımından daha üstündür. Öbürleri, onlara bir misal teşkil edecek derecede kapalı ve hareketsiz kimselerdir.

Bütün bunların sebebi, fertlerin realitelerinden ziyade, kendilerinde bulunan tesirin mekanizma tesiri ile bir türlü ehenktar olamayışındadır. Bu şekilde bir miltalea yürütülürse, realite problemi kendiliğinden ortaya çıkar. Şu hale göre, bir yerde bir tabiat hadisesinin zuhur edip etmemesi, insan şuurunun, mantığının ve aklının ihata edebileceği bir hu-

sus değildir. Bununla şü denmek istenir: Dengelenme hususu biz insanların, henüz mûlahede görgü ve bilgi sahamızın dışındadır. Fakat, bunları atide görüp keşfedebilmemiz mümkün olabilecektir. Bunun için de, bir ana tesirin hususiyetlerini işleyiş mekanizmasını, bize kadar ulaşmış tesirlerini anlayabilmemiz için, bizim o tesirlerle irtibat kuracak derecede bir açıklığa ve berraklığa ulaşabilmemiz elzemdir. Kısaca bu duruma, şuur sahamızın genişlemesi de diyebiliriz.

İşte bu sahamızın genişlemesi, Siklusumuza hakim olan mekanizmanın asal tesirleriyle bir temas kurmamız demektir. Fakat, henüz realitemiz buna müsait değildir.

47. GENEL VE DETAYE PLANLAR

Bir tekâmül vasatının sevkü idaresinde çeşitli mekanizmalar ve çeşitli plânlar tatbik edilir. Bu plânların bir kısmı **Kat'i Detay** plânlarıdır. Bir kısmı, bunun da üzerinde, **Umumi Plân**'dır.

Meselâ, bir mahallenin plânı, onun üzerinde bir vilâyetin plânı, bunda da daha

genel fakat hepsini ihata edebilecek, meselâ, bir ülkenin plânı gibi plânlar vardır.

Tabiat hadiseleri detay halindeki plânlara dahil değildir. Daha evvel de bahsettiğimiz gibi, mekanizmanın tesirleri ile insan ruhunun iç sığasını dengeye getirmek üzere bir vasıta olarak kullanılır. Yani, icaplar tekâmül etmekte olan varlıkların gayretleri istikametinde şekil değiştirir.

Burada, liyakat kelimesi mevzuu bahistir. Fakat bu, hakiki ihtiyaç manasına anlaşılmalıdır. Halkın ihtiyaç ise, varlıkların mekanizma tarafından gösterilen kendine has tesiri alabilme ihtiyacıdır. Bu tesirin alınabilmesi için feridin çok değişik şekillerle manevralar yapması, faaliyet göstermesi, bir takım hamleler ve çabalar içerinde bulunması zarureti vardır. Ancak, bunlar yapılabildiği nisbette o toplumda her hangi bir tabiat hadisesinin olmasına lüzum yoktur. Tabiat hadiseleri birer tenbihatır, tahrik unsurudur. Bâfi bir insan toplumunun daha sür'atli hale geçmesini temin eder. Bunun için, liyakat meselesini muhakkak bir tabiat hadisesi ile karşılamak, tarzında mütelaa etmemek gerekir.

Tekâmülcü Ruhçuluk Ve Medyomsal Yönetimin İlkeleri

Dr. GUSTAVE GELEY

Bilimsel ve felsefi ruhçuluğun tekâmüle dayalı yorumu ve Medyomların yönetim ilkeleri, celse şartları, istemsiz hileler...

P.K. : 1157

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ FIATI : 10.— TL.

(Geçen sayıdan devam)

ENKARNASYON VE RUHSAL PLANLAR

Enkarnasyonu bir bedenleniş vetiresi olarak görmemek gerekir. Enkarnasyon asıl anlamı ile bir şuur hali içerisine dahil olmaktır. Dünya insanların buldukları boyut bir çok şuur hallerini şuur kuşaklarını kapsar. Bunlara sırayla dahil olmak bir çok bedenlenmelerin veya bir beden içinde muhtelif şuur değişimlerini gerektirir. Yani insanoglu kendi boyutu dahilindeki evrim basamakları yahut realite kademeleri de denilen şuur hallerini, bilinç ve idrak kapsamına almamıştır. Dolayısıyla halen boyutunun hakimiyeti altındadır. Böylece beşeri düzeyde bir varlık enkarnasyon ile boyut dahilinde halen kapsaya-

Ruhsal bir plânın bu türlü beşeri anlamına bir enkarnasyonu olamaz. Çünkü plân kendinde meknuz çok üstün ruhsal bir potansiyelden dolayı boyuta hakim vaziyettedir. Boyuta hakim olan ruhsal merkez enkarne olmak durumunda değildir. Çünkü enkarnasyon bir yavaşlama, bir gerilemedir, kendi seviyesi için.» (Sadıklar Plânı)

«Burada ruhsal bir plân enkarnasyonunu» red edilmiştir. Oysa sevgili okurlar daha üstteki paragrafta ruhsal plânın da kendi boyutunda enkarne olduğundan bahsedildi. Fakat burada ince bir nokta vardır ki o da şudur:

Dünya insanları kendi kaba boyutları içinde enkarnediler. Ve bu durum yani kaba bir boyuta enkarne oluş, varlık

Enkarnasyon - Dezenkarnasyon Reenkarnasyon

● Halûk Egemen SARIKAYA

madığı boyutun şuur daraltması olayı karşısında kalır.

Bir Ruhsal Plân'da kendi boyutu içerisinde enkarnedir. Fakat Plân kendi boyutunun tüm şuur hallerine ve dolayısıyla boyutun tüm ilke ve yasalarına enerji ve mekânlarına hakim durumdadır. Plân varlıkları için bu enkarnasyonla sırasında bir şuur daralması söz konusu değildir.

Görüldüğü gibi, enkarnasyon kavramının anlamı, değişik evrim düzeylerini varlıkları için değişmekte, uygulamada da bu durum görülmektedir.

Tebliğ :

«Şuur daralması ile müterafik beşeri bir enkarnasyon gibi bir plân enkarnasyonu olamaz. Böyle bir şey yoktur.

şuurunu için bir gerileştir. Fakat bu gerilemiş tekamül bakımından değil, tekamül için bir şuur daralması şeklinde anlaşılmalıdır.

Fakat bir Ruhsal Plân dünya boyutuna enkarne değildir. O plân da kendi yüksek boyutuna enkarnedir. İşte ince nokta budur. Bunu çok önemle ayırd etmelidir. Sadıklar Plânı'nın üstteki ve bir üstteki tebliğlerini, bu açıklamayı gene okuyup düşünmenizi salık veririz. İşte Sadıklar Plânı konuyu iki cümleyle güzelce açıklıyor:

Tebliğ: Red, Ruhsal Plânın kendinden bir derece aşağıdaki boyuta enkarne olması bakımındandır. Ruhsal Plân kendi plânında enkarnedir.

«Ve enkarnasyonu tasavvur ettiğiniz

gibi bir beden teşkil etmek tarzından uzak tutunuz.» (Sadıklar Plânı)

Aşağıda bir Ruhsal Plân'ın ikinci tür bir enkarnasyonu konusunda çok önemli bir kısım veriyoruz.

Ruhsal Plân'ın iki tür enkarnasyonu vardır.

Birincisi: Ruhsal Plân, kendi meknuz kudretleri ile kendi yüksek boyutunda hiç bir şuur sal ve kudretsel herhangi bir sınırlanma ve daralmaya maruz kalmaksızın enkarnedir.

İkincisi : Bir Ruhsal Plân, kendini temsil etmek üzere daha alt fizik ve spiritik ortamlara indirip vazifedar kıldığı varlığa enkarne olur. Daha doğrusu o varlığı kendi özel avrası ve şuur alanı içerisinde alır. Ve bu Plân'ın aşağıdaki ortama ve varlıklara etkinliği bu kendine bağlı varlığın kanalı ile olur. Bu da ikinci bir tür Plân enkarnasyonudur.

Tebliğ:

«Ruhsal Plânlar kendi boyutlarında, kendi meknuz kudretleri ile hareket ederler. Onlar orada enkarnedirler.»

«Enkarnasyon varlığın öz vasatından daha geri bir vasatda teşkil olunmuşsa, bir yavaşlama, öz vasatından kıyasla geçici bir gerilemedir. Şüphesiz görülecek olan görevin değeri hepsinden daha yüksektir.»

«Plânlar daha alt bir ortama enkarne olmak ihtiyacında değildir. Çünkü enkarnasyon problemi şahsi bir epröv olmaktan çıkmış, kütleli, çokluk ve çoklukla yürütülen işleri (danışmalı) bir yönetim, bir epröv durumunu almıştır. Bu durumda, hiç bir zaman tek bir enkarnasyonu göz önüne almak doğru değildir.»

«Dolayısıyla bir plânın enkarnasyonundan bahsedilirken ferdî ve şahsî eprövler değil küllî (toptan) eprövler düşünülmelidir. Böylece bir plânın alt bir ortamda enkarne olma zorunluğu ortadan kalkar.»

«Onun enkarnasyonu kendi boyutu ve kendi genişliği içerisindeki etkinlik sahasındadır.»

PLAN; şuur sahaları birbirine eklenmiş, birbirine kenetlenmiş, birbirinin enkarnasyonunu bilen ve alan bir vasatır.»

«Halbuki beger, içerisinde şuur sahaları birbirinden yalıtılmış, birbirinin enkarnasyonu birbirine aktarılmada güçlük çeken bir durumdadır.»

«Görülüyor ki, şu yukarıdaki Plân tarif ile varlığın bir alt seviyedeki enkarnasyona ihtiyacı yoktur. Çünkü münferiden mevcut olan şuur sahaları devri bir evrim süreci olarak geçmiştir.»

«Tekrar beyan edelim ki, ruhsal bir plân, ancak kendi vasatının enkarne bir varlığıdır.»

«Bir de şu hususu tekrar beyan edelim ki, begeri evrimi hızlandırmak ve devrelerin maddî faslını başlatmak ve bitirmek üzere ruhsal plânların tayin etmiş olduğu GÖREVLİ VARLIKLAR bir gezegende enkarne olabilir.»

«Bir anlamda, fakat (üstte belirtilen) asıl ilkeyi hiç bir zaman zedelemeyecek bir şekilde, o ruhsal plân o ortam içerisinde, yani meselâ bir kürr (dünya) üzerinde görevinden ve etkinliğinden dolayı bir enkarnasyona tabidir. Bu, çok kaba bir örnek olmak üzere, denizin üzerinden denizin derinliklerine doğru büyük bir sondaj borusunun sarkıtılarak boru vasıtasıyla o ortamın gözetilmesine benzer.»

«Görülüyor ki enkarnasyonda esas olan özellik etkinlik ve etkilenme halinin genişlik derecesidir. Daha canlı bir örnek vermek istersek MUSA - İSA ve MUHAMMED'in ruhsal bir idare mekanizmasının devre devre etkinlik ve girişim bakımından yeryüzündeki bölgesel enkarnasyonlarıdır. Mitolojinizde zikredilen, yaşayan ilâhlar bunlardır.»

«Demek oluyor ki, bir ruhsal plân, kendi dini temsil etmek üzere vazifedar kıldığı varlıkla enkarnedir. Yani bir alt kanala müessiriyet ve müteessiriyet o kanaldan olur.»

● Lütfen Sayfayı çeviriniz

«Siz ARŞ nedir bilirmisiniz?»

«ARŞ, her biri ayrı bir plânetin görüp gözetilmesiyle görevli Ruhsal Plânlardır.»

«Ruhsal Plânlar, sandığınız gibi veya genellikle arzunuzda gözlemlediğiniz gibi.»

görülmeyen,

sezilmesi çok zor,

yalnızca kişisel doneye dayanan,
özellikler arzetmezler.»

«Siz bunları (Ruhsal Plânları) ancak Peygamberlerinizle gözlemlediniz.»

«Yani Ruhsal Plân, bir insan olarak insanda tecelli ederek peygamberde yaşamıştır.»

«Bu yanlış anlaşılmasın.»

«Hiç bir Plân enkarnasyonu siz konusu değildir.»

«Bu şu demektir ki, öğretmen bir plânın bir potansiyel gücü bir beceri sevkü idare etmiştir. Ve çok yakinen onu izlemiştir.»

«İşte sizde nadir olarak ortaya çıkan bu olay, camlılarla dolu olan evreninizin bir çok yerlerinde topluluklar tarzında mevcuttur.»

«Bu anlatılanlarla çelişki halinde olan bilgilerinizi değiştiriniz.»

«Ruhsal mekanizma hükmü altında olan bir vasatın gelişmesini açtığı devrelerin ceste ceste itmanını (tamamlanmasını) takip etmek suretiyle büyük bir devri (siklus'u) tamamlar. Yani bütün müessiriyeti ile hükmettiği bir sistemdeki enkarnasyonunu tamamlar.»

«Görülüyor ki kendi boyutunda gerçek şuur konsantrasyonları ile mevcut olan varlık sistemi, kaynaşmış şuurlar müessiriyetlerinin son noktasında tezahür ettirdikleri bir tekamül vasatına fâiliyat ve etkinlik noktasından enkarne olabilirler. Bu enkarne oluş, sizin anladığınız anlamda bir enkarne oluş değil şüphesiz. Bunu da gözden uzak tutmayınız. Bizatihi o sistemi bütün-

nüyle kapsamaktır. Bu bir nevi enkarnasyondur. Çünkü bu sahadan intikal edecek olan her türlü evren tesirine ihtiyaçları vardır. Zira evren tesiri aynı zamanda İlahî İradenin maksadını taşır.»

(Sadıklar Plânı)

Ruhsal plânlara mensup varlıklar, plân içinde birleşik bir şuur alanı içerisinde bulunurlar crada ferdiyet bitmiştir. Fakat plân varlığı bu çokluk içinde dahi kendini bizatihi, ferdi olarak idrak edebilir. Bir Ruhsal Plân varlıkları için bireysel olarak enkarnasyon zorunluluğu kalmamıştır. Çünkü aralarında plân varlığı oluş gereği bir spiritik enfornasyon alış verişi vardır. Plân varlıklarının müessiriyetleri de birleştilmiş, böylece bir plânın çok etkin etkileme gücü ortaya çıkmıştır.

Yeryüzü ile ilgili bir ruhsal plân varlığı, yeryüzünde, o ruhsal plânın bir fonksiyonunun görevlisi olarak yeryüzüne enkarne olabilir. İsa, Musa, Muhammed, Rama Krişna vb. gibi. Bu durumda bu plân varlığı, ruhsal plânın bir maşası, sonde aracı, bir fizik düzeydeki ucu durumundadır o dünya ortamında. Bu hale çok özel bir anlamda olmak üzere ruhsal bir plânın daha alt bir boyuta enkarnasyonu diyebiliriz. Çünkü ruhsal plân bu alt boyuttaki varlıkların evrimleriyle ilgili büyük bir görev içinde oluşu yüzündendir ki zaman zaman bu tür alt boyutlara derin dalışlar (enkarnasyon) yapar ilgili ruhsal plânlar.

Ruhsal Plân görevli olduğu alt boyutun içinde kendine bağlı olan bir çok varlıklar bulundurulur. Bu durum plânın alt boyut ile olan tesir alış verişini sağlar. Bu işte bir tür enkarnasyondur ki, aslında plân bu alt boyuta dahil olmayıp, bu alt boyutu tesir alış verişleri ve konsantrasyon açısından kapsamak şeklindedir. Görülüyor ki ruhsal plânın kendi boyutundaki enkarnasyonunda, kendi boyutuna tam hakim olduğu gibi aynı zamanda tali enkarnasyonu olan ve üzerinde görev yaptığı alt bir boyuttaki enkarnasyonunda da bu alt boyuta gene tamamen hakimdir. Oysa bir beşer varlığı için enkarnasyon bir boyut si-

ırlamasına böylece bir şuur daralmasına ve boyut icapları içerisinde kalınmaya yol açmaktadır. Bu iki tür enkarnasyonu iyi tefrik etmelidir.

Öte yandan ruhsal bir plânın içinde ve üstünde görev yaptığı bir boyutun tesirlerine de, bağlı oldukları İlâhî organizasyonun çalışma ve devamını sağlayan İlâhî İradenin Maksadını taşıdıkları için ihtiyaç içindedirler. Yani boyutların birbirlerine akıttıkları ve içlerinde İlâhî İradenin Muradını taşıyan enformasyonların bulunduğu tesirlere her boyutun ve oranın varlıklarının ihtiyacı vardır. Bu işte RAHMET'tir. Bu RAHMET boyutlar, ortamlar, mekânlar aralarında sürekli akışarak hem onları birbirine bağlar ve hem de Mutlak Tanrı'nın İlâhî Muradının genetik kodlarını varlıklara aktararak tüm yaradılışın Mutlak Tanrı'nın iradesi üzere olmasını, tekâmül etmesini sağlar.

Sevgili dostlar, evren öylesine derin, geniş ve sensuz ki; o bünyesinde bitmez tükenmez çeşitli niteliklerdeki ortamlara,

kürelere, evrenlere sahiptir. Sonsuz değişik incelikteki boyutlar, mekânlar içerisinde öylesine sensuz seyal küreler ve sistemler vardır.

Bir ruhsal plân varlığı da aslında kendi boyutunda kendine özgü bedenle enkarnelatedir. Varlıkların şu ya da bu türlü bedensiz oldukları bir alem düşünmek yersizdir. Böyle şey yoktur. Şimdi bu devre varlıkları için ruhsal bir plân oluşturan varlıkların diğer plânetlerde bir hayli yüksek seviyede uzaylı bedenli varlıklar olduğunu unutmayınız. Bu konularda sürekli yeni bilgileri kabul edebilecek esenlik ve genişlikte olmak için kişi, düşünsel dünyasında metadolojik bir çizgi izlemesi gerekir. Kozmik mantıklılık, dünya insanının giderek genişleyen mantalitesi için bir zorunluluktur.

(SON)

NOT : Geçen sayıda yazı sonuna konulan —son— bir hatadır. Özlür dileriz.

Y E N İ

UZAYLILAR VE UÇAN DAİRELER

Halûk Egemen SARIKAYA'nın bu yapıtı Milliyet Yayınlarında Basıldı. Fiyatı 25 TL. Uzay ve Ruhçuluk Gerçeklerinin Sentezi olan bu yapıtı P. K. 1157'den ÖDEMELİ olarak sağlayabilirsiniz.

Kanıtlarıyla

Ruhsal Tedavi

(206. sayıdan devam)

Ruhsal tedavi gören hastalar umumiyetle, iyileştikten sonra, durumları hakkında bize bilgi vermek ihtiyacını hissetmezler. Bazen ilerde yeni bir ihtiyaçları doğunca ve Derneğimize tekrar müracaat ettiklerinde, evvelce gördükleri tedavinin neticesini bildirirler, ancak o zaman öğrenmek ve bundan dolayı sevinmek bize nasip oluyor. Şifacı medyum, ekseriyetle, dertli günlerin dostu olur, bunu doğal karşılayacak kadar da olgun olması gerekir. Bu sebeptendir ki yaptığımız şifaların netice oranı hakkında isabetli bir bilgiye sahip olamadığımız gibi, şifanın selâmeti de bu umursamazlık tutumlardan dolayı olumsuz bir şekilde etkilenmektedir. Derneğimiz bir hayır cemiyeti değildir, bir ilmi araştırma derneği olmak hasebiyle, bize bildirilmeyen neticeler (müsbet veya menfi) araştırma programımızda herhangi bir fayda temin etmediği gibi, tüm statistik neticelerimizi de tamamen hatalı ve değersiz bırakmaktadır. Bazı kimselerin düşünceli olmaları siz okuyucularımıza bazı kanıtlar sunmak imkânını bize sağlamıştır.

Sunduğumuz kanıtlar hastalardan veya akrabalarından gelen mektup, röntgen filimleri ve doktor raporları teşkil eder. Kanseri hastaları çoğu kez hakikati bilmezler, ancak yakın akrabaları meşgul olur. Röntgen ile birlikte verilen raporda kanser kelimesi zikredilmemesi hastayı olumsuz bir şekilde etkilememek için olsa gerek.

BİR VAK'A :

Hastahaneye kaldırılmış ve doktorların ameliyat ile kurtulma şansı az gördükleri bir kanser vakasıdır. Tümör miğdeyi sarmış dal budakları etrafa yayılmış olup, hasta halsiz, güçsüz ve ızdırap içinde, yediklerini kusmakta idi. Durum o kadar ümitsiz idi ki çocukları ameliyatı yaptırmamağa karar vermişlerdi. Ancak sancı kesici, uyuşturucu ilaçlar iğne ile tatbik edilmekte idi. Şifa celseleri başladıktan sonra, hasta tedricen iyileşmeğe yol tuttu. Kusmalar ve sancılar kesildi. Üç ay sonra çekilen ikinci röntgen ve ilişik rapor ne derecede iyileştiğini göstermektedir. Şimdi ise, hasta tamamen iyileşmiş sayılır. Doktorlar bunun izahatını vermekten acizdirler. Pek haklı olarak, bünye hastalığı yendi demekle yetinirler.

Hastanın kızından gelen mektup :

İstanbul, 15/11/76

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği, Ruhsal Tedavi Ekibi :

İlişikte bulacağınız altı adet röntgen filimlerinden üçü 1/7/76 tarihinde annem hastahanede iken çekilmişti. O zaman ameliyat yaptırmak istememiştik, zira kanser tümörü mideyi deiecek kadar ilerlemişti (Doktor raporu ilişiktir ve doktor çok az ümit veriyordu. Sancularını dindirmek için devamlı ilaç veriliyordu.

Tarafınızdan yapılan ruhsal tedaviden sonra annemin durumu gün geçtikçe düzel-

meğe başladı şöyle ki ağrı kesici ilâca ihtiyaç kalmamıştı. 12/10/76 tarihinde çekilen röntgenlerden ve ilişik tıbbî raporda görüldüğü gibi hastalık inanılmaz bir şekilde gerilemiştir. Kan formülü de düzelmiştir. Annem kendini iyi hissediyor ve günlük ev işleri ile meşgul oluyor.

Verdiğim bu malûmat eminim ki sizleri sevindirecektir. Ben ise her gün Allaha

şükredip çalışmalarınızda daima muvaffak olmanızı dilerim.

Saygılarımla
(İmza)

Lusi Çamiç

Röntgen filimleri üç ay ara ile çekilmiştir.

Doktorun raporundan bir pasaj.

Tarih 1.7.976

Sayın Meslekdaşım,

Bn. Mari Çamiç'in mide duodenum grafisinde :

Verilen kontrast bariyum özofagus ve kardiadan serbest ve takıntısız olarak geçiyor. Mide dolduğunda mevkii tabii, büyük kurvatür tarafı konturu çentikli manzaradadır. Aç iken mide ifrazatı fazla, hava ceypi geniştir. Mukoza plileri fundus ve korpus üst kısımlarında nisbeten kaba, korpus orta ve antrum bölgelerinde atipik pliler görülmektedir. Mide korpusu küçük kurvatür tarafında plilerde amputasyon ve atipik pliler arasında mide konturu haricine taşan takriben iri ceviz cesametinde opak madde terakümü ile defekt imajı görülmektedir. Opak terakümün medial tarafında yay şeklinde atipik tarzda opak madde uzantıları görülmektedir. Ayakta, yatarak ve Trondelenburg vaziyetlerinde alınan muhtelif grafilerde bu görünüm aynen sebat etmektedir.

Tetkik esnasında hastada çok görüldüğünden bulbus ve duodenum tetkiki yapılamamıştır.

Netice : Mide korpusu küçük kurvatur tarafında antruma kadar infiltrate ve eksülserasyon gösteren tümöral teşekkül. M'de Ca. Küçük kurvatur tarafında görülen opak teraküm ön tarafındaki opak madde uzantıları perforasyonu düşündürmektedir.

Saygılarımla
(İmza)
Radiolog
Dr. Onnik Yaylacioğlu

Tarih 12.10.976

Sayın meslekdaşım

Bn. Mari Çamiç'in mide duodenum grafisinde :

Skopik olarak her iki rie sahalarında faal spesifik lezyon yoktur.

Verilen kontrast baryum özofagus ve kardiadan serbest ve takıntı-sız olarak geçiyor. Mide, normotonik, normokinetik, aç iken mide ifrazatı normal, hava ceybi nisbeten geniştir. Mukoza plileri kabadır. Mide küçük kurvaturü dikey parçasında, angulusa yakın yerde mide konturu haricine taşan takriben fındık cesametinde opak terakümü görülmektedir. Bu kısımda pliler hafif ödemli olup atipik pli yoktur. Peristaltik hareketler ve tahliye normal, pilor merkezi durumda olup, opak maddenin buradan geçişi tabiidir. Bulbus dolduğunda küçük kurvatur tarafı küçük çentikli manzarada, plileri tabii, niş bulgusu yoktur.

Küçük kurvaturün ayakta ve yatarak alınan muhtelif pozisyonlarında evvelce görülen opak teraküm aynen sebat etmektedir.

Ayakta ve Trendelenburg vaziyetlerinde alınan graflerde, özofagusa doğru hernisyon veya reflü yoktur.

Netice : Mide küçük kurvaturü dikey parçası angulusa yakın yerde ulkus kallosum.

Daha evvel alınan grafi ile yapılan mukayesede, küçük kurvaturde görülen opak teraküm bariz bir şekilde gerilemiş ve evvelce niş etrafında görülen ve muhtemelen ödeme bağlı defekt imajı tamamen silinmiştir.

Saygılarımla
(İmza)
Radiolog
Dr. Onnik Yaylacioğlu

Her ay sizlere başka bir hastalık tedavisi hakkında izahat ve kamıt verilecektir. Böylece Ruhsal Tedavinin kuru laftan baş-

ka bir şey olmadığını sanan bazı kimseler fikir değiştirebileceklerdir.

Roland CASSAR
(Şifacı)

Ölüm Ötesi Hayat

(Sayfa 3'üen)

pullerimize gelirse her halde pek büyük tahribatlar olur.

Ruhsal tesir alanı aslında çok geniştir. Yani bir bedeni kendi kontrolü altında tutan bir varlık, sadece bedeninin imkânlarıyla bağlı kalmış değildir. Ruh tüm enerjisinin % 20 kadar bir kısmını bedene hasretmektedir. Kalan büyük kısım bedene bağlanmış değildir. Bu yüzden başka türlü tatbikatlarda bulunmaktadır. Yani ruh enerjisinin ancak % 20'si gibi çok az bir kısmıyla böyle bir bedende tezahürat gösterebilmektedir. Zaten beden de bu sınırlanmış enerjinin % 100'ne muhatap olabilecek durumda değildir. Daha çok gelişmesi lâzımdır. Bizim beyin fonksiyonlarımız bile tam değildir. Belirli bir oranda (1/10) çalışmaktadır. Henüz devreye girmemiş pek çok kısımlar vardır. Beyin elbette ki, tümüyle çalışıyor. Fakat büyük bir kısmı henüz şuur sathına çıkabilecek bir fonksiyon göstermiyor. Dolayısıyla o kısımlardan istifade edemiyoruz demektir.

Ruh ve beden ilişkilerini, kısaca, bir tesir alanı tarzında ifade ediyoruz. Yani bir şeyi, bir ışık hüzmeleri altında tutuyorsunuz. İlişkiniz dolaylı bir ilişkidir. Dolayısıyla ruh ve beden münasebetinin bu durumda oluşu ve böyle anlaşılması ölüm hadisesini de daha iyi aydınlatmaktadır.

Ölüm ötesine geçmeden önce psişik ve spirit sözcüklerinde biraz durmak istiyoruz. Psişik'e şimdi Türkçede tinsel deniyor. Spiritede de ruhi deniyor. Belki psişik'de ruhi denemilir, ama frenklerin yaptığı gibi, ayrı ayrı düşünmek daha iyi, yani, her psişik tezahür aynı zamanda spirit tezahür değildir. Telepati bir psişik tezahürdür. yani beyin üstün fonksiyonlarıyla alakalı olmakla beraber, bir spirit hâdise değildir. Beden dışı bir ruhi enerjiyle alakalı değildir. Hem psişik, hem spirit tesirler müştereken hayat enerjisiyle alakalıdır. Fakat ikisi ayrı ayrı şeylerdir. Telepati ya da duru görü melekelerine şahit olabilirsiniz, ayağa kalkan bir masa görebilirsiniz. Fincanların harekete geçtiğini seyredebilirsiniz.

Uri Gellerin madeni eşyayı bükülmesini görebilirsiniz. İşte bunlar aynı zamanda spirit tezahürler değildir. Psişik (tinsel) tezahürdür. Orada spirit (ruhsal) tezahürü biz ayırtetmek zorundayız. Bunu şu bakımdan ifade ediyorum ki, ölüm anında görülen olaylar psişik olaylardır. Ruhsal (spirit) olaylar değildir. Çünkü, ruhsal enerji buuta tabi olmayan bir enerjidir. Ne bedeninin içindedir ne de onun dışındadır.

Bundan dolayı, bedeninin ölümü esnasında ortaya çıkan olaylar da bizim ruhsal enerjimize bağlı olaylar değildir. Çünkü, buuta tâbi olmayan ruh enerjinin hasselelerle idrak edilmesine, görülmesine (duru görü dahi olsa) imkân yoktur. Zira duru görü bile üç buudun dışında fakat gene bir buuta bağlı olan bir fonksiyondur. Bir görü şeklidir. Gözün retinası araya girmeden, doğrudan doğruya beyinin içinden bir görüştür. Ama gene de bir buuta bağlı bir görüştür bu. Orada da en, boy, derinlik zaman caridir. Dolayısıyla ölüm anında da ortaya çıkan hâdiseler ruhsal bir görünüm şekli değildir. O halde ruhun tartılması, görülmesi veya fotoğrafının çekilmesi gibi ifadeler, doğru değildir. Bunların hepsi psişik (tinsel) hâdiselerdir. Bizim anladığımız mânada spirit, maddî ya da maddeye yakın hiç bir buutta müşahede edilemez.

İnsanlığımızın bu günlük anlayışı içinde bu, bir talihsizlik noktasıdır. Çünkü, insanlar dalma ses çıkaran, mikroskop altında görünen, kesilen, biçilen, elektronlarla bombardıman edilen bir şeyler isterler. Ama spirit enerji bunları göstermeyeceği için, psişğin ötesine geçip spirite yönelik çalışmalar içinde girmek lâzımdır.

Ruh ve beden ilişkilerinin azalması spiritik alanın şiddet ve yoğunluğunu azaltmayla meydana geliyor. Zaman zaman bu azalma anlarında bedeninin şuruluğunun başka bir alana kaydığı görülür. Özellikle ölüm anlarında bu kayma git gide daha bariz hale geçer. Şuur fonksiyonu bedende.

● Lütfen sayfayı çeviriniz

ki etkisini kaybetmeye, başka bir aiana doğru kaymağa başlar. Sirklerdeki büyük bir projektörün ortadaki cambazı aydınlatığı gibi... O ışık hüzmelerinin git gide beden dışına kaymakta olduğunu düşünün. Beden karanlıkta kaldığı zaman aydınlanan saha çok başka yerdedir. İşte bizim ruhsal enerjimiz de bu dünyadaki bedenimizi bir ışık hüzmelerine benzer tarzda aydınlatmakta, onu enerjetik bir saha halinde tutmaktadır. Bu hüzmelerin beden dışına çıkmasıyla organik fonksiyonda sona ermektedir. Diğer bir deyişle, madde plânıyla ruh plânı arasındaki girişimin azalması ve birbirinden ayrılması ölüm olmaktadır. Bu girişimin sona ermesiyle her iki plânda, özel hallerinden genel hallerine yani kendi asıllarına dönmüş olurlar.

Bütün bu açıklamalardan sonra şunu diyebiliriz ki, ruhsal etkinin, organik faaliyetin yönetimi ve denetimine son vermesi ölüm hadisesidir. Bunun tersi de doğumdur. Yani, ruhsal etkinin, organik faaliyetin yönetim ve denetimine başladığı an da doğumdur. Bunu bu kadar normal ve tabii düşünmek, bizi, en azından hayat boyunca, hiç değilse rahatlatacaktır.

Ölümün üç yüzü vardır: Bir maddi anlamı, bir manevî anlamı, birde astral anlamı vardır. Maddî anlamı tıbbın kendi bilgisiyile ifade edebileceği bir anlamdır. Bütün bedeni faaliyetlerin ortadan kalkması, bunların durması maddî anlamda ölümdür. Yaşamakta olan varlığın (can) ömür süresi içerisinde kendisi ve etrafındakilerin tekâmülüne uygun olarak tesbit edilmiş bir hayat plânı vardır. Bu plânın tamamlanması manevî ölüm demektir. O halde manevî ölüm maddî ölümden evvel gelir. Manevî ölümden de evvel gelen astral ölümdür. Aslında ölüm aşağıdan yukarıya değil, yukarıdan aşağıya doğru başlar. Yani astralden aşağıya doğru başlar, ve biz bu sürecin en son şeklini görürüz. Halbuki ölüm çok daha evvelden başlamıştır, kademe kademe aşağı doğru inmiştir. Ruhsal tesirin kesilmesi süreci çok daha evvel ve yukarıda başlamıştır.

Manevî ölüm (eceli müsemma) insanın dünyadaki fonksiyonunun sona ermesidir.

Fonksiyon bittikten sonra ölüm beklenmelidir. (Eceli müsemma) ile (eceli kaza) arasında 40 gün vardır, derler. Bu manevî anlamdaki fonksiyonun bitişi ile ilgili ölüm bazı kimselerde bir önsezi tarzında belirmektedir. Yani, onlar öleceklerini bilirler. Rüya tarzında görür, his tarzında anırlar. Ölecek olan bunu ifade ettiği zaman, etrafındakiler (Aman, Allah gecinden versin) derler; bu söz insanların bilgisizce kullandıkları ifadelerden biridir. Zira artık ölecek olanın dünyada kalmasına lüzum yoktur, çünkü yapacağı bir şey kalmamıştır. Ona biz program çizemeyiz. O defteri kağıttı, çizgiyi çekti. Niçin beklesin? Doğum ve ölüm ALLAHIN kanunu ise bu dileğin anlamı yoktur.

Manevî ölümün hazırlanmasına astral ölüm sebeptir. Dünyada doğmayı astralde kararlaştırmıştık. Ölüm de, yani dünya bedenini kullanmaktan vazgeçmeyi de, orada kararlaştırıyoruz. Fakat beden tek başına bir maddî organizasyon değil. Bedende bir çok organizasyonlar var. Hücre ruhları, organ ruhları vb. Birdenbire bunların ortadan kalkması mümkün değil. Bu, tabiattaki tedricî kanununun zıddıdır. Ve astraldeki sinyaller yavaş yavaş başlayacaktır. Yani bedensel fonksiyonun sona ereceği çok önceden bedene astralden nakledilir. Ruh ve beden münasebetlerini ortada tutan ara maddeler vardır. Bunlar yavaş yavaş çekilir. Onların her birinin ortadan kalkışı, beden üzerindeki hakimiyetin gitgide azalması demektir. Bu o kadar tatlı ve tedricen yapılır ki... Ama biz bunun en son anını aniden görürüz. Birden bire otomobil kazasına kurban giden kimsede olduğu gibi ve (Adamcağız bir anda ölüverdi deriz.).

Aslında ölüm çoktan vukubulmuştur. Görünen olay (ölümün fiziksel şekli) bir bahaneden başka bir şey değildir. Böylece ölüm hadisesi kademe kademe önce astralde bir karar alınışı ve astraldeki mediatörlerin (aracıların) ortadan kalkışı, yani idare fonksiyonu yapan etkilerin gitgide azalması, nihayet bu etsiri kesmek zorunda olan varlığın ikna edilip, rızasının alınması...

Ruhsal şuurculuk ölüm hâdisesinden sonra nereye çevrilir? Nereyi aydınlatmaya devam eder Dünya bedeninin ölümüyle ruhsal şuurculuk spatyom (Ahret)da devam eder. Burası dünyadan başka bir buuttur. Artık ruhsal varlık aydınlattığı bu yeni ortamı müşahade etmeye, oradan gelen tesirleri almağa ve oranın muhitiyle alâkadar olmaya başlar. Şimdi biz artık ölüm ötesinde hareket etmekteyiz.

Herşeyden evvel spatyom bir ince düzende maddesel âlemdir. Bizim şu anda ki fizik âlemimizin vibrasyonel karakterinden daha değişik bir titreşim karakterine haiz bir ortamdır. Fakat öyle bir maddî ortamdır ki onun bedenliken idrak etmenin bir hayli zorluğu vardır. Burada, dünyada de-gajman hallerinde onun bir takım sezgilerini alabiliyoruz, ya da bazı şeyler görebiliyoruz.

Bu âlemin imkânları nelerdir? Verilen tebligata ve yapılan araştırmalara göre esiri maddenin imkânlarına bağlıdır. Esiri madde bildiğimiz ve dünyada kullanmakta olduğumuz maddeninkilerden daha fazla imkânlarla sahiptir. Bir defa, yüksek bir titreşim imkânına sahip olduğu için her şey orada çok daha büyük bir sür'atle ve daha büyük bir hassasiyetle meydana gelebilir. Örneğin yer yüzünde hareket etmemiz yerçekimi gücünü yenışteki kudretimize bağlıdır. Bir defa orada bu tarzda bir çekim yoktur. Yerçekimine tâbi değilsiniz. Dolayısıyla oradaki varlığın hareketi çok daha sür'atlidir. Dünyadaki hızlarla kıyasa imkân yoktur. Oranın mekânına alışıldıkça, adetâ düşüncemizin sür'atinde hareketler mümkün olabilmektedir.

Astral maddesinin form alışı varlığın tahayyül kudretiyle ilgilidir. Dünyada olduğu gibi bir çok âlet ve edevata ihtiyaç yoktur. Yani orada düşüncelerinizle maddeye şekil verebilirsiniz. Bunun bazı örneklerine dünyada rastlanabiliyor. URİ GELLER düşünce kudretiyle çatal, kaşık ve bazı madeni eşyayı bükebilmektedir. Aynı şey spatyomda kolaylıkla yapabiliyor. Meşhur İsviçreli araştırmacı Albert Poşar'ın tebliğlerinde bu konuyla ilgili çok güzel örnekler vardır. Öldükten sonra 1932 - 38 a.

rasında, yazar, medyum olan kızına spatyomdaki hayatını anlatmıştır. Sonradan bu tebliğler Nec.Spiritualizma için (bilhassa kendiliğinden tahayyül konusunda) önemli kaynaklardan biri haline gelmiştir. Kendiliğinden tahayyül konusu bilhassa ölüm ötesi için büyük önemi haizdir. Çünkü bunun ruhi denetim (mürakkabe) ile çok alâkası vardır. Bu sayede biz spatyoma geçtiğimizde, dünyada oynadığımız bir rolün, yani hayat plânımızın, aksaklıklarını görebiliyoruz. Bundan maksat bir nevi hayat sistemidir. Ruhumuzda her şeyi kaydeden bir kısım vardır. Hiçbirşey kaybolmuyor. «Amel Defterinin» ortaya çıkışı bu kendiliğinden tahayyülün ortaya çıkışı demektir. Şuur altımız vasıtasıyla yüksek şuurumuza yolladığımız bütün malumatın tekrar gözden geçirilişi, tekrar yaşanışı vardır. Bunlar canlı hatıralamalarıdır. Dünyadaki hatıralarımız ise canlı değildir. Muhayyel hatıralamalarıdır. Ekminezide geçmiş hayatlarından bir anı yaşayan kimse, canlı hatıralamalar içindedir. Aynı durum spatyomda da geçerlidir. Dıştan bir takım uyarılar gelir. Rehber varlığımızdan, astral âlemin tesirlerinden, kendi kendimizden. vb. yani bu uyarılar bir dıştan, bir de içimizden (kendimizden) gelir. Yer yüzündeki hatıralarımız da, zaten benzer şekilde canlanır. Fakat spatyomda bu tesirler maksatlıdır, rastgele değildir.

Spatyom ilk merhalelerinde dünya realitesi devam eder. Varlık kendini çoğu zaman dünyadaki gibi görmeğe ve bilmeğe devam eder. Dünya realiteleriyle olan ilişkisi eskidikçe asıl benlikle ilgili olan hatıralar su yüzüne çıkmaya başlar. Yer yüzünde en son unutilan hatıralar ilk hatıralardır. En son öğrenilen hatıralar en çabuk unutulur, en evvel öğrenilenler en son unutilanlardır. Bunlar normal spirit kanunlardır. Ve böyle olmaktadır.

Nihayet içeriden ve dışarıdan gelen uyarılara kendiliğinden tahayyül devam eder, gider... Bunun ne kadar devam edeceği varlığa bağlı bir şeydir. Kendiliğinden tahayyül iradeye bağlanmaya başlanınca uyanma da başlıyor, demektir. Yani var.

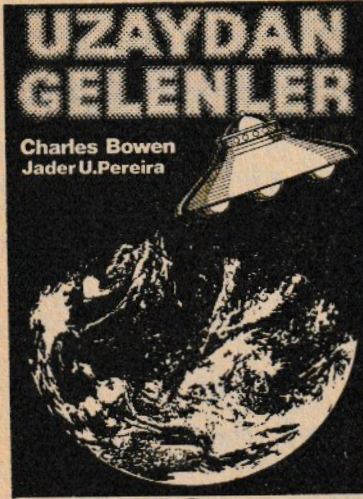
● Lütfen Sayfayı çeviriniz

lık dünya realitesini terkettiğini, spatyom-
da bulunduğunu gerçekten anlar ve yeni
ortamını tanımaya ve müşahede etmeye
başlar. Bu uyanıştan sonra bir geçmiş ha-
yatın muhasebesi yapılır. Bunu yaparken
kendisine yardım edilir. Bu muhasebede
vicdan şüphesiz ilk başta gelir. Yer yüzün-
de bedenli iken bunu yapamayız. Unutma
mekanizması vardır. Varlık adeta şeffaf
hale gelir, ve kendi kendisini görmeye baş-
lar. Orada her şey açıktır. Her rol açıkça
oynanır. Gizlilik yoktur. Bu şeffaflık içe-
risinde varlık gitgide bir takım şeylerin
derin sebeplerine doğru inmeye başlar. Ya-
ni kısaca doğruyu anlamaya ve aramaya
devam edecektir. Önce kendisinde ve son-
ra etrafında.

Diyelim ki bu varlık anladı problemini.
Yani neler yapmıştır? Gerekli verimi nere-
de alamamıştır ve nerelerde bu verimi al-

mıştır?

Orada astral öğretim başlar... Bir çok
nazarî konular orada meydana getirilir...
Büyük müşahedeler yapılabilir. Hatta yer
yüzü gözlemlerinin astralden yapılması da
mümkün olmaktadır. Nihayet bu durum
astral öğretilen sonra, varlığı bir vazife
plânına iştirake kadar bile götürebilir. Tek-
rar bedenlenme arzusuyla maddî alem-
de yarım veya noksan kalmış tecrübelerine
devam etmek ister. Bu liyakati kazanmışsa
tekrar bedenlenmek üzere bir plân daha
teşkil edilir. Ve konuşmamızın başında
söylediğimiz gibi doğum hâdisesi bir daha
meydana gelir. Yani ruhsal varlık astralde
tuttuğu projektörlü tekrar bir dünya bede-
nine, çevirebilir. Şuur alanı astralden fizik-
ki (bedene) maddeye kaydırılmış olur. Bu
ebedî bir devri daimdir. Böyle devam edi-
yor...

(RM)
Ruh ve Madde Yayınları

« Uzaydan Gelenler »

İnsan mı, Robot mu ?

Uzaydan gelenlerin görgü tanıklarınca yapılan tariflerine göre çizilen TIPLER. Ayrıntılı ve resmî incelemeler, raporlar, yorumlar, 100 se-
neden beri yapılan önemli gözlemler. Bu derece doyurucu bir eseri hiç
bir yerde bulamayız. Tam bir BİLİMSEL ARAŞTIRMA ve İNCELEME

280 SAYFA, 30 TL. ÖDEMELİ İSTEYİNİZ